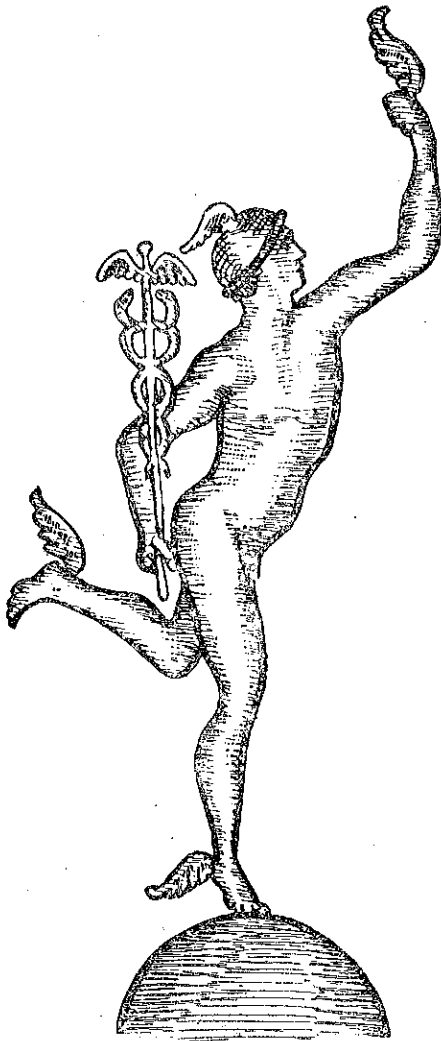

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ ἄνοδος τῆς Ταχ. Ὑπη-
ρεσίας καὶ ἡ βελτίωσις τῆς
εἰς τὸ κοινὸν παρεχομένης
ἐξυπηρετήσεως ἀποτελοῦν
ἀπαραίτητον καὶ θετικὴν
συμβολὴν εἰς τὴν οἰκονο-
μικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώ-
ρας μας.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ

Ἡ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» ἐκδίδεται ὑπὸ ὁμάδος Ταχυδρομικῶν Ὑπαλλή-
λων, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 4616)Γ)29.3.62 δείας τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως
τῆς ὑπ' ἀριθ. 12719)263)15.2'62 ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν κ. Ὑπουργοῦ.

ΟΣ Α'. Ἀριθ. Φύλλου 1 ΜΑΡΤΙΟΣ 1962. ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ Δρχ. 5. Σελίδες 32.
Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: ΣΩΚΡΑΤΗΣ Ε. ΛΕΚΕΑΣ

Συνδρομαὶ ἐτήσιαι: (6 τεύχη) Δρχ. 30.
Ἐμβάσματα—συνδρομαί: κ. Ἀντῶν. Βλασσόπουλον, ὁδὸς Βουλῆς 4 Ἀθήναι, Τηλ. 30-731
Συνεργασαὶ ἀπευθύνονται : κ. Σωκρ. Λεκέαν, ὁδὸς Βουλῆς 4 Ἀθήναι, Τηλ. 30-731

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Ι ΣΚΟΠΟΙ ΜΑΣ	3
ΕΧΑΙ ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΜΑΣ	4
Ι ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗ- ΤΟΣ ΤΩΝ TAX - ΜΕΙΩΝ	5
ΝΑΓΚΗ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΛΑΔΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ	8
ΓΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ TAX - ΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	11
ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ TAX. ΑΤΕΛΕΙΑ	17
ΕΧΥΟΝ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ	20
ΩΣ ΕΦΘΑΣΑΜΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ	22
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	24
ΕΘΟΔΙΚΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΝ ΤΩΝ TAX. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ	25
ΕΜΑΤΑ ΤΙΝΑ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ	28
ΕΡΩΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	31

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ — ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διὰ τὰς ἐνυπογράφους συνεργασίας τὴν ἀποκλειστικὴν εὐθύνην φέρουν οἱ συγγραφεῖς.
Ἡ δημοσίευσίς τῶν οὐδόλως σημαίνει τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀναπτυσσασμένων ἀπόψεων ἐκ μέρους τοῦ περιοδικοῦ.

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΛΕΚΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΛΕΝΤΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΑΥΡΕΙΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΜΠΑΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ — ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

- 1.—'Αντωνόπουλος Χαράλαμπος
- 2.—Βαβουγιός Παναγιώτης
- 3.—Βασματζίδης Πρόδρομος
- 4.—Βλασσόπουλος Ἀντώνιος
- 5.—Γεωργιάδης Κωνῖνος
- 6.—Γιαννόπουλος Γεώργιος
- 7.—Δόγας Θεόδωρος
- 8.—Εὐθυμίου Δημήτριος
- 9.—Καραβάς Ἰωάννης
- 10.—Κόλλιας Χρήστος
- 11.—Κουτραφούρης Ἰωάννης
- 12.—Κρέστας Χρήστος
- 13.—Κυριακόπουλος Νικόλαος
- 14.—Λεκέας Σωκράτης
- 15.—Λεντάρης Ἰωάννης
- 16.—Μαυρεϊδόπουλος Ἀναστάσιος
- 17.—Μπαλῆς Μιχαήλ
- 18.—Μπασιῆς Δημήτριος
- 19.—Μπέλιβανάκης Γρηγόριος
- 20.—Μπόμπολος Κωνῖνος
- 21.—Νικηφόρος Ἀντώνιος
- 22.—Παῖπτης Ἐμμανουήλ
- 23.—Πατερίδης Ὀνούφριος
- 24.—Πάτκος Θεόδωρος
- 25.—Ρουμπῆς Λεονάρδος
- 26.—Στυλιανόπουλος Γεώργιος
- 27.—Φασάκης Δημήτριος
- 28.—Φωτόπουλος Γεώργιος
- 29.—Χαλδαῖος Ἀντώνιος

Ταχ. Πατρῶν
» Δεμάτων Ἀθηνῶν
» Θεσσαλονίκης
Κεντρ. Ὑπηρεσίας
Ἀσφαλ. Ταμείων
Κεντρ. Ὑπηρεσίας
» Τριπόλεως
» Ἐπιθ. Λαρίσης
» Ὑπηρεσίας
»
»
Κινητῶν Ταχυμείων
Γ.Ε.Δ. Πειραιῶς
Κεντρ. Ὑπηρεσίας
Ταχ. Δεμάτων Ἀθηνῶν
Κεντρ. Ὑπηρεσίας
Κινητῶν Ταχυδρομείων
Ταχ. Χανίων
Ταχ. Ἀδάμαντος Μήλου
Ταχ. Σχολῆς
Κ. Ταχ. Πειραιῶς
Κεντρ. Ὑπηρεσίας
Ταχ. Θεσσαλονίκης
Ταχ. Ἀλεξανδρουπόλεως
Ταχ. Θεσσαλονίκης
Ταχ. Ἀμαλιάδος
Ταχ. Ἐλευσίνος
Κεντρ. Ὑπηρεσίας
»
»

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΜΑΣ

Σκοπός και καθήκον πρώτιστον και ἰσως μοναδικόν, τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας, εἶναι ἡ παροχή πρὸς τὸ μετ' αὐτῆς συναλλασσόμενον, μέγα εἰς ἱερὸν, κοινόν, ἐξυπηρετήσεως τοιαύτης ἰσότητος, ὥστε οὐ μόνον γ' ἀμιλλᾶται ἐκείνης ἥτις παρέχεται ὑπὸ τῶν Ταχυδρομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν μᾶλλον προηγμένων χωρῶν ἀλλὰ καὶ νὰ συναγωνίζηται ταύτας εἰς τόν, κατ' ἐξοχὴν ἐλεύθερον, παγκόσμιον Ταχυδρομικόν στίβον.

Ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ τις τὴν ὑφισταμένην, περισσότερον ἰσως πάσης ἄλλης δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς δραστηριότητος, διεθνοποίησιν τῶν Ταχυδρομείων, διὰ γ' ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία εἶναι υποχρεωμένη νὰ καταβάλλῃ σοβαρὰς προσπάθειας καὶ προσπάθειας ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς, ἔργον τὸ ὅποσον συγκρίτῃται τοῦ ρυθμοῦ τῆς βελτιώσεως τοῦ κοινωνικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ ἐμποροοικονομικοῦ ἐπιπέδου εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Γοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν κατὰ τὴν τάραν ἐποχὴν τῆς συνδέσεώς μας μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ἵδιότι θὰ πρέπει καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ταχ. Ὑπηρεσία νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ ξένους πελάτας ἐξυπηρέτησιν τῆς αὐτῆς ποιότητος πρὸς ἐκείνην τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ. συμβάλλουσα οὕτω εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συνδέσεως. Ἄλλως τε ἡ φύσις αὐτῶν πούτων τῶν Ταχυδρομικῶν ἐργασιῶν ἔχει ἀνάγκην διαρκoῦς καὶ ἐγκαίρου προσαρμογῆς εἰς τὰς ταχύτατα μεταβαλλομένας ἐκδηλώσεις τῆς καθόλου δραστηριότητος τῶν ἀτόμων καὶ πᾶν λαῶν, ἐν τούτοις δύνανται, ἐν τινι μέτρῳ, καὶ νὰ ἐπηρεάζῃ τὰς ἐξελίξεις ταύτας.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τῆς Ταχυδρομικῆς

συστημάτων ὁργάνωσεως καὶ ἐργασίας.

Ἡ γνώσις τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς πραγματικότητος καὶ ἡ διαρκὴς παρακολούθησις τῶν Ταχυδρομικῶν πραγμάτων, γενικῶς, ὅφ' ὧν τῶν ἀσχολουμένων μετὰ τὸ ἔργον τῶν Ταχυδρομείων καθίσταται ἐπιβεβλημένη καθόσον εἰς τούτους ἐναπόκειται, κατὰ κύριον λόγον, ἡ ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς λειτουργίας τῶν.

Ἐξ ἄλλου ἡ ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ ἀπόδοσις τοῦ προσωπικοῦ μίᾳς ὑπηρεσίας ἐμφανίζεται ὡς ἐξαρτωμένη μεγάλως, ἐκ τῆς βεβαιότητος τὴν ὅποιαν τοῦτο θὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς του καταστάσεως, ἐπιτυγχανομένης διὰ τῆς πλήρους, κατὰ τὸ δυνατόν, γνώσεως, τόσον τῶν γενικῶν δημοσιευπαλληλικῶν ὅσον καὶ τῶν ἐδικῶν Ταχυδρομικῶν καθήκοντων του ἀλλὰ καὶ δικαιωμάτων του.

Ἡ περιοδικὴ ἐκδόσις μας, ἀποτελοῦσα κοινὴν προσπάθειαν μιᾶς ἐδαρθίμου ομάδος συναδέλφων, ἐπιδιώκει νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὡς ἀνωτέρω Ταχυδρομικῶν σκοπῶν, διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς - ἐπαγγελματικῆς μελέτης, ἐρεῦνης καὶ προβολῆς τῶν θεμάτων ἅτινα ἐνδιαφέρουσι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν Ταχυδρομικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς καὶ φιλοδοξεῖ νὰ καταστή ὄργανον τοῦ συνόλου τῶν περὶ τὰ Ταχυδρομεῖα ἀσχολουμένων παρέχουσα εἰς αὐτοὺς τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐλευθέρας διατυπώσεως δημοσίᾳ ὑπευθύνου γνώμης, καὶ δημιουργίας ἐποικοδομητικῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν Ταχυδρομικῶν θεμάτων. Σημειωτέον ὅτι ἀνάλογος προσπάθεια καταβάλλεται δ' ἀ περιοδικῶν ἐκδόσεων ὅφ' ὧν σχεδὸν τῶν μᾶλλον προηγμένων χωρῶν.

Ἡ θερμὴ ἀπήχησις τὴν ὅποιαν ἔσχει ἡ ἀναγγελία τῆς ἐκδόσεως μας ἐνισχύει τὴν προσπάθειάν μας καὶ δίδει τὴν ἐλπίδα ὅτι

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΤΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Π ρ ό ς

Τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῆς
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Ἐ ν τ α ὐ θ α

Ἡ ἔκδοσις ἑνὸς περιοδικοῦ ἀσχολουμένου μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν — ἐπαγγελματικὴν μελέτην καὶ ἔρευναν τῶν πάσης φύσεως Ταχυδρομικῶν θεμάτων, πιστεύω ὅτι θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐν γένει πρόσδον τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας, ἐπ' ὠφελείᾳ τόσοι τοῦ ἐξυπηρετουμένου ὑπ' αὐτῆς κοινοῦ, ὅσον καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς.

Εὐχομαι ἐπιτυχίαν εἰς τὴν λίαν ἀξιόλογον αὐτὴν προσπάθειάν σας καὶ εὐδοκίμῃσιν εἰς τὴν ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ.

ΔΗΜ. ΛΑΝΤΖΟΥΝΗΣ

Γενικὸς Γραμματεὺς
Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν

Π ρ ό ς

Τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῆς
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Ἐ ν τ α ὐ θ α

Χαιρετίζω μετὰ ἱκανοποίησιν τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ — ἐπαγγελματικοῦ Ταχυδρομικοῦ περιοδικοῦ καὶ πιστεύω ὅτι τοῦτο ἔσ' ἀποτελέσει βῆμα πρόδου καὶ ἑνα σταθμὸν εἰς τὴν προσπάθειαν βελτιώσεως τῆς λειτουργίας τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας.

Συγχαίρω τοὺς ἐκλεκτοὺς συναδέλφους ὁφτινες ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ καὶ εὐελπιστῶ ὅτι θὰ ἐμφανίσουν ἐν αὐτῇ τὰ διάφορα Ταχυδρομικὰ θέματα μετὰ αἰσθημα εὐθύνης ἐναντὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ.

Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἐάν, ὡς θέλω νὰ πιστεύω, ἀπὸ τῆς θέσεώς μου συνέτεινα ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν συνθήκαι ἐπιτρέπουσαι τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὸ προσκήνιον νέων ἱκανῶν στελεχῶν τῆς ὑπηρεσίας ἅτινα φλογίζει ὁ πόθος τῆς πρόδου τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ μίαν καλλνίτεραν αὔριον.

Ι. Γ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς Ταχυδρομείων

Π ρ ό ς

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ταχυδρομικῆς Ἐπιθεωρήσεως»:

Μετὰ χαρὰν ἐπληροφόρηθην τὴν ἀπόφασιν ὁ μᾶχος συναδέλφων περὶ ἐκδόσεως «Ταχυδρομικῆς Ἐπιθεωρήσεως» καὶ ἐπιθυμῶ διὰ τῆς παρουσίας μου νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὰ εὐκρινῆ συγχαρητήριά μου καὶ τὰς εὐχὰς μου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τόσοι ὠραίου, εὐγενοῦς καὶ λίαν ὠφελίμου διὰ τοὺς ταχ. ὑπαλλήλους, ἔργου σας.

Ἡ ἔκδοσις ἑνὸς τοιοῦτου περιοδικοῦ, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτηταν προϋπόθεσιν τῆς αὐστηρᾶς ἐπιλογῆς τῆς δημοσιευμένης ὕλης, τῆς ἀντικειμενικῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπασχολούντων τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν προβλημάτων καὶ τῆς ἐμπειριστατωμένης διερευνήσεως τῶν ἀφορώντων τοὺς ταχ. ὑπαλλήλους θεμάτων, ἥτοι κατὰ τὴν γνώμην μου ἐπιβεβλημένη καὶ ἔρχεται νὰ πληρῶσῃ ἑνα κενόν, ὅπερ ὑπῆρχεν εἰς τὸν Κλάδον μας.

Διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ποὺ ἀνελάβατε νὰ πληρῶσῃτε τὸ κενόν αὐτό, εἰσθε ὄντως ἀξιοί παντὸς ἐπαίριου.

Μετὰ πολλὴν ἐκτίμησιν

ΓΕΩΡΓ. ΔΑΦΝΟΣ

Ἀναπλ. Γενικὸς Διευτὴς Ταχυδρομείων

ΑΙ ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Υπό Γεωργίου Γιαννοπούλου Περιφ. Ταχ. Δ)ντοῦ Β'.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ Ταχυδρομικαὶ Ὑπηρεσίαι ὄλων τῶν Χωρῶν ἀντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα, τόνον λόγῳ τοῦ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξανομένου ὄγκου τοῦ ταχυδρομείου ὅσον καὶ λόγῳ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν ποιοτικὴν βελτίωσιν τοῦ ταχ. ἔργου, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλιστῇ πλήρης καὶ ταχεῖα ταχυδρομικὴ ἐξυπηρέτησις ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς συνθήκας τῆς ἐποχῆς μας καθ' ἣν ἡ τεραστία ἀνάπτυξις τῶν κοινωνικῶν μέσων δὲν δικαιολογεῖ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην καθυστέρησιν εἰς τὴν διαχειρίσιν τοῦ ταχυδρομείου.

Ἡ αὐξήσις τῆς ταχ. κινήσεως θαίνουσα παραλλήλως πρὸς τὴν πνευματικὴν, κοινωνικὴν, οἰκονομικὴν καὶ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν θὰ συνεχισθῇ ἐπ' ἄρκτον κυρίως εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας. Θὰ αὐξάνεται δὲ ἡ ταχυδρομικὴ αὕτη κίνησις εἰς τὰς χώρας ταύτας μέχρις ὅτου ἐξισωθῇ πρὸς ἐκείνην τὸν πλεον. ἀνεπτυγμένων. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀστήρικτος ὑπόθεσις ἀλλὰ

προέρχεται πρῶτον ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον παίζει τὸ Ταχυδρομεῖον διὰ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ ὄγκος κάτοπτρίζει ἐν τινι μέτρῳ τὴν πνευματικὴν, κοινωνικὴν, οἰκονομικὴν καὶ γενικῶς τὴν πολιτιστικὴν στάθμην μιᾶς χώρας καὶ δεύτερον ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν πραγματικῶν δεδομένων τῆς ταχ. κινήσεως εἰς τὰς διαφόρους χώρας.

Ἡ κίνησις αὕτη προσδιορίζεται, διὰ τὴν θεωρουμένην περίπτωσιν, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ κάτοικον μιᾶς χώρας ἀνολογούντων ἐτησίως ταχ. ἀντικειμένων.

Ἐκ στατιστικῶν στοιχείων τοῦ ἐν Βέρνη Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἑνώσεως (τευχὸς STATISTIQUE COMPLETE DES SERVICES POSTAUX ἐκδιδομένον ἀνὰ τριετίαν) πρακτῆται ὅτι ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μέσος ὅρος τῶν κατὰ κάτοικον ἀναλογούντων ἐτησίως ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας ταχυδρομουμένων ἐπὶ καταβολῇ ταχ. τελῶν, ἐσημείωσε κατὰ τὸ ἔτος 1958 τὰς κατωθι τιμὰς εἰς τὰς κυριώτερας χώρας:

Χ Ω Ρ Α

	ΜΕΣΟΣ Ἐπιστολὰς καὶ ταχ. δελ- τάρια (ΛΣ)	ΟΡΟΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΟΙΚΟΝ ΕΙΣ: Ἐντυπὰ, βεγί- μματα καὶ λοι- πὰ ἀντικειμε- να (ΑΟ)	Συνολικὴν κί- νησιν ἀντι- κειμένων ἀλλη- λογραφίας
ΕΛΛΑΣ	9,4	7,7	17,1
ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ			
ΑΜΕΡΙΚΗΣ (Η.Π.Α.)	191,51	131,4	322,91
ΒΕΛΓΙΟΝ	67	192	259
ΕΛΒΕΤΙΑ	118,5	127	245,5
ΚΑΝΑΔΑΣ	113	80	193
ΜΕΓΑΛ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ	112,1	76,4	188,5
ΣΟΥΗΔΙΑ	88,7	70,8	159,5
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	60	93	153
ΓΕΡΜΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΗ)	82,7	47,3	130
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ	48	81,5	129,5
ΔΑΝΙΑ	80	28	108
ΑΥΣΤΡΙΑ	60,4	42,6	103
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	82	21	103
ΙΡΑΝΔΙΑ	61,7	37	98,7

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	29,6	16,6	46,2
ΛΙΒΑΝΟΣ	8,5	10,1	18,6
ΙΝΔΙΑ	6,9	1,4	8,3
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	5,9	1,8	7,7

Τὸ γεγονός ὅτι καὶ ἡ Χώρα μας ἀκολουθεῖ ἀνοδικὴν πορείαν ἐξομοιωσέως τῆς πρὸς τὰς πλεόν ἀνεπτυγμέναις εἰς ὅλους τοὺς πομείους ὁδηγεῖ μετὰ βεβαιότητος εἰς τὴν σκέψιν ὅτι οἱ ἀντιστοιχοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀριθμοὶ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος θὰ αὐξάνουν συνεχῶς μέχρις ἐξισώσεως τῶν πρὸς ἐκείνους τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

Ἡ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀλλαστε αὐξήσις τῆς ταχ. κινήσεως ἐν τῇ χώρᾳ μας ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐξελίξεως τῆς κινήσεως ταύτης εἰς τοὺς διαφόρους τομείους τῆς ὑπηρεσίας.

Οὕτω τὸ ἀεροπορικὸν ταχυδρομεῖον ἐξωτερικοῦ παρουσίασε τὴν κάτωθι ἐξέλιξιν ἀπὸ 1951—1961:

Ἔτος	1951	ἀποστολὴ	82	τόννοι	ἄφεις	117	τόννοι	διαβατικὸν	57	τόννοι
» 1952	»	100	»	»	»	155	»	»	52	»
» 1953	»	103	»	»	»	162	»	»	34	»
» 1954	»	140	»	»	»	203	»	»	33	»
» 1955	»	156	»	»	»	212	»	»	37	»
» 1956	»	175	»	»	»	232	»	»	61	»
» 1957	»	196	»	»	»	257	»	»	123	»
» 1958	»	213	»	»	»	271	»	»	151	»
» 1959	»	220	»	»	»	267	»	»	229	»
» 1960	»	245	»	»	»	285	»	»	265	»
» 1961	»	272	»	»	»	330	»	»	367	»

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῶν στοιχείων τοῦ ἀνωτέρω πίνακος προκύπτει ὅτι ἡ κίνησις τοῦ ἀεροπορικοῦ ταχυδρομείου ἐξωτερικοῦ μετοξὺ τῶν ἐτῶν 1951—1961 ἠυξήθη κατὰ 231% ὡς πρὸς τὸ ἀποστελλόμενον, 182% ὡς πρὸς τὸ ἀφικνούμενον καὶ 543% ὡς πρὸς τὸ διαβατικόν. Ἦτοι μέσος ὁρος αὐξήσεως κατὰ τὴν θεωρουμένην χρονικὴν περίοδον ἐτησίως ἀποστολὴ 21%, ἄφεις 25,6%, διαβατικὸν 33,3%.

Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1959—1960 ἀποστολὴ 11,3%, ἄφεις 6,7%, διαβατικὸν 15,7% καὶ

μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1960—1961 ἀποστολὴ 11%, ἄφεις 15,7%, διαβατικὸν 38,5%.

Ἡ αὐξήσις αὕτη τοῦ ἀεροπορικοῦ ταχ. μείου δὲν γίνεταί, ὡς κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις, εἰς ὅλον τὸν διὰ τῶν συνήθων μέσων διαδιδάσκόμενον τοιοῦτον καθ' ὅσον καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἐσημειώθη ἀνάλογος αὐξήσις ὡς προκύπτει ἐκ τῆς συγκρίσεως τῆς κινήσεως ἐτῶν 1959, 1960 δι' ἃ ὑφίστανται στοιχεῖα:

χρῆτα:

Ἔτος	1959	ἀποστολὴ	27277	σάκκοι	ἄφεις	70425	σάκκοι	διαβατικὸν	161693	σάκκοι
» 1960	»	28779	»	»	»	78212	»	»	176077	»
» 1961	»	(δὲν ἔχουσι συγκεντρωθῇ	στοιχεῖα).							

Ἀνάλογος αὐξήσις παρατηρεῖται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τομείους τοῦ ἐπιστολικοῦ ταχυδρομείου ὡς καὶ εἰς τὸ τραπεζικὸν ταχυδρομεῖον (ἐπιταγαί, ταμειυτήρια) καὶ ταχυδρομεῖον ἐμπορευμάτων (ταχ. δέματα).

Ἐσημειώσαμεν πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ παρεθέσαμεν τοὺς πίνακας διὰ νὰ καταδείχθῃ διὰ τῆς ἀφευδούς γλώσσης τῶν ἀριθμῶν ἡ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος σημειουμένη αὐξήσις τῆς κινήσεως, ἥτις καὶ θὰ συνεχισθῇ καὶ νὰ συναχθῶσι τὰ ἀνάλογα συμπεράσματα. Οὕτω καὶ ἐὰν ἀκόμη ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ σημερινὴ κατάσταση καὶ λειτουργία τῶν ταχυδρομείων ἦτο ἰδεώδης καὶ ἐὰν τὸ παρεχόμενον εἰς τὸ κοινὸν ἔργον εὑρίσκετο ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως

εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον καὶ πάλιν ἔπρεπε νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Ὑπηρεσίαν τὸ θέμα τῆς ὀντισμετωπίας τῆς διαρκῶς αὐξανομένης κινήσεως. Δεδομένου ὅμως ὅτι καὶ ἡ ποιότης τοῦ προσφερομένου ἤδη εἰς τὸ κοινὸν ἔργον εὑρίσκειται ἀπὸ ἀπόψεως ταχύτητος ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς λίαν χαμηλὸν ἐπίπεδον ἐπιτακτικὴ καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως μέτρων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως.

Εἰδικώτερον κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν τῆς συνδέσεως τῆς χώρας μας μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγορὰν καὶ τῆς κινητοποιήσεως τοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀπαραίτητος τυγχάνει καὶ ἡ προσπάθεια βελτιώσεως τῶν ταχυδρομείων, οὕτως ὡ-

στε τὸ Κράτος νὰ παρέχῃ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Βιομηχανικὰς, Ἐμπορικὰς καὶ λοιπὰς ἐπιχειρήσεις τὴν αὐτὴν ταχ. ἐξυπηρέτησιν ἣν παρέχουσι καὶ τὰ ἄλλα κράτη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινοτήτος εἰς τὰς ὁμοειδῆς ἐπιχειρήσεις των με τὰς ὁποίας θὰ κληθοῦν αἱ Ἑλληνικαὶ νὰ συνεργασθοῦν ἢ ἀκόμη καὶ νὰ τὰς συναγωνισθοῦν.

Προσθέτομεν ἕνα ἀκόμη λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλεται ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως, τὸν Τουρισμόν. Εἰς τὸν τομέα τοῦτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδίδεται μεγίστη οικονομικὴ σημασία, ὁ ρόλος τοῦ ταχυδρομείου εἶναι πρωταρχικός. Ὁ τουρίστας ἔχει ἀνάγκην ἀρτίας καὶ ταχείας ταχ. ἐξυπηρέτησεως ἀναλόγου πρὸς ἐκείνην ἣν ἔχει ἐν τῇ χώρᾳ του. Εἶναι ἐνοχλητικὸν διὰ τοῦτον νὰ διαθέτῃ πολὺν χρόνον ἀναμονῆς εἰς τὰς θυρίδας τοῦ POST RESTANTE—ὡς συνέβαινε τὸ προηγούμενον ἔτος εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταχ. Ἀθηνῶν—ἢ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀλληλογραφίαν του με καθυστέρησιν. Εἶναι καὶ τοῦτο ἕνας τῶν παραγόντων ποὺ θὰ συνθέσουν τὰς γενικὰς ἐντυπώσεις του διὰ τὴν παραμονὴν του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ τεθὲν πρόβλημα τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς ἡυξημένης ταχ. κινήσεως καὶ τῆς ποιοτικῆς βελτιώσεως τοῦ ταχ. ἔργου, προστίθεμεν ὅτι ἡ λύσις τοῦτου—ἐξ ὧν γινώριζομεν—ἐπιχειρεῖται εἰς τὰς διαφόρους χώρας διὰ 3 μεθόδων: αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ, μηχανοποιήσεως καὶ ἀπλοποιήσεων. Οὐδεμίαν ὅμως τῶν μεθόδων τούτων μεμονωμένως ἐφαρμοζομένη δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος, ἀλλὰ μόνον ὁ συνδυασμὸς τούτων δύναται νὰ ἀποδώσῃ ὀποτελέσματα.

Ἡ αὐξήσις τῆς δυνάμεως τοῦ προσωπικοῦ κατ' εὐθεῖαν ἀναλογίαν πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς

κινήσεως δὲν εἶναι δυνατὴ διὰ λόγους ἐκμεταλλεώσεως, οὔτε καὶ συμφέρουσα εἶναι διὰ λόγους οἰκονομικοῦς. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ αὐξάνῃ καὶ τὸ προσωπικὸν ὅσον ἀνέρχεται καὶ ἡ κίνησις διότι τότε θὰ καλῆται νὰ ἐκτελῇ τοῦτο κατ' ἔτος ἔργον ἀνώτερον τοῦ προηγούμενου ἔτους κατὰ τὸ ποσοστὸν τῆς σημειουμένης αὐξήσεως.

Τὸ ποσοστὸν τῆς σημειουμένης κατ' ἔτος αὐξήσεως (μέσος ὁρος τῆς σημειουμένης εἰς ὅλους τοὺς ἐπὶ μέρους τομεῖς τῆς ὑπηρεσίας) ἀνέρχεται εἰς 8—10% ἑτησίως. Ἐὰν λοιπὸν τὸ ἔργον τοῦτο ἐκτελῆται διὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως προσωπικοῦ τότε μετὰ τριετίαν ἢ 5 εἰς τὴν ἐκάστη μὴν προσωπικοῦ θὰ πρέπῃ νὰ ἐκτελῇ ἔργον ἀνώτερον κατὰ 25—30% ἢ 40—50%. Ἀλλὰ ἐὰν εἶναι δυνατόν νὰ γίνεταί τοῦτο, νὰ ἀντεπεξέρχεται δηλαδὴ ἡ αὐτὴ δύναμις προσωπικοῦ μετ' ἐνημερότητος εἰς τὸ ἡυξημένον ἔργον, τότε σημαίνει ὅτι κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη δὲν εἶχεν ἐπιτευχθῇ κανονικὴ ἀπόδοσις. Ἐπεὶ δὲ ὅμως δὲν συμβαίνει τοιοῦτον τι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς ἡυξημένης κινήσεως διὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως προσωπικοῦ γίνεται εἰς βάρος τῆς ποιότητος τοῦ παρεχόμενου ἔργου.

Διὰ μόνης τῆς μηχανοποιήσεως τῆς ὁποίας ἡ σκοπιμότης τῆς ἐφαρμογῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας (ὄγκος ἐργασίας, κίνησις ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἐκάστης χώρας, κτίρια, ἀνάπτυξις τεχνικῆς κ.λπ.) δὲν ἐπιλύεται καὶ πάλιν τὸ πρόβλημα.

Τέλος φθάνομεν εἰς τὰς ἀπλοποιήσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατόν νὰ συμβάλουν κατὰ μικρὸν ποσοστὸν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς 2 ἄλλας μεθόδους εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

“ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ

ΚΛΑΔΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ”

Υπό του κ. Χρήστου Κόλλια
Περιφ. Ταχ. Δ/ντου Β’.

Πιθανόν ο αναγνώστης να υπολάβει, ως άδικο, τον άνω τίτλον. Έν τούτοις αποτελεί, ως θέλαμεν κατωτέρω αναπτύξει, άκρογωνιαίον λίθον τής διασφάλισης άμολής και έκσυγχρονισμένης λειτουργίας τής Ταχ. Ύπηρεσίας ή συγκρότησις τούτου Κλάδου. Τά καθήκοντα, άτινα έπωμίζεται, ως γνωστόν, ο Έπιθεωρητής είναι βαρέα και πόλυσχιδη, άν βεβαίως άποβλέπωμεν, ως προσήκει, εις την έξιδανίκευσιν του θεσμού τούτου και άπαιτούσι πλήρη γνώσιν των διεπουσών την Ταχ. Ύπηρεσίαν κανονιστικών διατάξεων, άρτιωτάτην υπηρεσιακήν συγκρότησιν, κτωμένην διά τής άσκήσεως καθηκόντων Προϊσταμένου, έξ άπαλων όνύχων, Ταχ. Γραφείων και έν τή άνελίξει τής υπηρεσιακής σταδιοδρομίας του υπαλλήλου πρόσκτησιν ίκανών έφοδίων έν τώ Διοικητικώ τομεί διά τής ένασκήσεως καθηκόντων Προϊσταμένου Τμημάτων παρά τή Κεντρική Ύπηρεσίαν και ιδιαίτατα Προϊσταμένου Τμημάτων πολυπροσώπων Γραφείων ή μετά θητείαν έν Περιφ. Έπιθεωρήσεων ή Ταχ. Δ/νσεων. Άλλά και ή όζτω κτωμένη έμπειρία δέν έξαρκεί διά την έπιτυχή ένασκήσιν του έργου του Έπιθεωρητου διότι, παραλλήλως, δέον ούτος να έξειδικευθί έν τώ κυρίω έργω του, οσον συνιστά ο χαρακτηρισμός του ως ειδικού άνακριτικού υπαλλήλου κατά την διάταξιν του άρθρου 4 του υπ’ αριθ. 3397)1955 Νομοθ. Δ/τος. Καί ή μακρά πείρα δέν δύναται να υποκαταστήσιν την προβαλλομένην ανάγκην ειδικ. έπιμορφώσεως εις μεθόδους και τρόπους διερευνήσεως άνακριτικών υποθέσεων άπαιτούσων λεπτολόγον χειρισμόν, προς άποτροπήν συναγωγής πεπλανημένων συμπερασμάτων, ών ή έπίπτωσης και τους καθ’ ών ή άνάκρισις σκληρώς πλήττει και την Ύπηρεσίαν δυνατόν ν’ άγάγη εις έσφαλμένα συμπεράσματα. Τό γέ νύν έχον τό έργον τής έπιθεωρήσεως άσκειται υπό τής Γενικής Έπιθεωρήσεως και των υπό την άμεσον αυτής έξάρτησιν τελούντων Προϊσταμένων των συμεστημένων Ταχ. Έπιθεωρήσεων επί βαθμώ 2ω, διά των παρ’

αυτοίς Έπιθεωρητών επί βαθμώ 3ω και των Βοηθών Έπιθεωρητών επί βαθμώ 4ω. Ούτω πως, όμως, πάς υπάλληλος επί βαθμώ 5ω είλημμένος άκ του Προσωπικού Έκμεταλλεύσεως έχων μονόπλευρον ύπηρ. κατάρτισιν και ών διατεθειμένος εις οιονδήποτε τομέα εργασίας, προαγόμενος δύναται να μετασχηματισθί εις Βοηθόν Έπιθεωρητου και καλείται άκ μιās θέσεως μηδεμίαν έχούσης σχέσιν προς τό έργον τής Έπιθεωρήσεως να έξελέγχη χρηματικές διαχειρίσεις Έπιταγών Ταμρίου, Δεμάτων κ.λ.π. να προβαίη εις την διενέργειαν άνακρίσεων, επί έξόχως σοβαρών υποθέσεων άπταμένων πολλάκις των όρίων του Ποινικού Νόμου προσέτι δέ να άνευρίσκη άνωμαλίας έν τώ ρυθμώ εργασίας των καθ’ έκαστα Ύπηρεσιών και να παρέχη οδηγίας, νομοθεσίας και υπηρεσιακάς κατευθύνσεις επί παντοίων υπηρεσιακών θεμάτων. Καί έρωτάται ποίον τό υπόδαθρον τής υπηρεσιακής συγκροτήσεως του υπαλλήλου τούτου δρώτως ούτως ειπείν, επί «INCOGNITA TERRA» και υποχρέου να ποδηγετήσιν πολυτίμους προϊσταμένους λευκαθέντας έν τή διακονία τής Ύπηρεσίας. Βέβαιον είναι ότι αντί νομοθεσιών, ή θά σιγήσιν, φρονίμως ποιών, ή θά δεχθί άποστομωτικήν άπάντησιν άν υποπέσιν εις τό όλίσθημα να άπευθύνη συστάσεις και να διατυπώσιν υποδείξεις επί ζητημάτων, ών άγνοή τό βάθος και την ύφήν.

Ένταύθα ποιούμεθα μίαν παρέκβασιν. Ο Έπιθεωρητής είναι ο Οφθαλμός τής Διοικήσεως, δι’ ού αύτη πιστοποιεί έν θερμώ, ίνα μεταχειρισθώμεν χημικών, όρον, τον βαθμόν ίκανότητος υπηρεσιακής δράσεως και έπίδόσεως έκάστου των παρά ταίς έλεγχόμεναις Ύπηρεσίαις Ύπαλλήλων δι’ άμέσου έποπτείας ήτοι κατ’ αυτήν την ένασκήσιν των καθηκόντων των, έν όσω, άλλως, διά τής έξελέξεως των υποβαλλομένων περιοδικών στοιχείων, των καθ’ έκαστα λογιαριασμών κ.λ.π., ή Ύπηρεσία λαμβάνει γνώσιν των πλημμελειών των προϊσταμένων και έμμέσως σχηματίζει άγα-

θην εικόνα περί των υπηρεσιακών εφοδίων των προϊσταμένων ή απολήγει εις συμπεράσματα δυσωμένη δι' αυτούς.

Επί πλέον ο 'Επιθεωρητής δέον να ή ο άνεξίκακος διδάσκαλος καί εμπνευστής του υπ' αυτού ελεγχόμενου Προσωπικού δια της θαθείας δέ γνώσεως των υπηρεσιακών ζητημάτων καί του κύρους του, κράμματος ψυχικών άρετών καί υπηρεσιακών δεξιοτήτων δέον να εμπνέη σεβασμόν καί θαθείαν εκτίμησιν προς την προσωπικότητά του δυνάμεθα να είπωμεν, εκ μέρους των υπαλλήλων.

Με τοιαύτα εφόδια πεπροικισμένος ο 'Επιθεωρητής καί πάντων των υπαλλήλων των παρ' αυτού επιθεωρουμένων υπηρεσιών θα σφυγομετρή τον βαθμόν ικανότητος αλλά καί σαφή θα σχηματίξη γνώμην, περί του έν τη κοινωνία βίου των, της πρόσηνείας προς τό κοινόν, ή αντίθετος της υπάρξεως σιγμών καθ' όσον άφορξ εις την αξιοπρέπειαν, χαρμηκίαν, συναλλαγάν καί πών άλλο σημείον της κοινωνικής διαδιδάσεώς των.

Πέραν τούτων θα άκροάται, ούτως είπειν, τους παλμούς της έν δυνάμει λειτουργούσης Περιφερειακής Ταχυδρομικής 'Υπηρεσίας θα άνευρίσκη τά άσθενή σημεία λειτουργίας της, θα έπιστημάνη τά δεόμενα άμέσου επίλυως ζητήματα καί θαρρούντως θα προβαίνη εις υποδείξεις καί προτάσεις προς την Κεντρικήν 'Υπηρεσίαν, επί παντοίων θεμάτων, έμπίπτοντων εις τον κύκλον της αρμοδιότητός του, ούχι μόνον διερευνών πώς λειτουργεί ή υπηρεσία αλλά καί πώς θα άχθη, έντός θαθείως των ύφισταμένων δυνατοτήτων, εις θαθμισίαν τελειότητα ο ρυθμός λειτουργίας των ελεγχόμενων Γραφείων καί 'Υπηρεσιών. Τούτέστιν ο 'Επιθεωρητής δέον να μεταβάλλη την ψυχράν άπεικόνισιν των παρατηρήσεων, ως άπεκόμεναι, εις ανάγλυφον εικόνα της όργώσης κυψέλης έργασίας, ήν συνιστά έκάστον Ταχ. Γραφείον ή Αυτοτελής Ταχ. 'Υπηρεσία. 'Αλλά εάν ή θητεία του 'Επιθεωρητού άρχεται έξ οίσαδήςποτε υπηρεσιακής θαθμίδος καί τερματίζεται δια της μεταπηδήσεώς του εις έτερον τομέα Διοικήσεως πώς θα δημιουργηθώσιν αί προϋποθέσεις αί άγούσαι εις ευόδωσιν των σκοπών της 'Επιθεωρήσεως;

Επί τούτοις ήθελε τις άντείνει ότι ο Ταχ. 'Υπάλληλος μετά διετή φοίτησιν έν τη Ταχ. Σχολή άκτήσατο εφόδια ικανά προς διεξαγωγήν του Ταχ. έργου καί δια της περαιτέρω θητείας του εις τους διαφόρους τομείς έργασίας πολυπροσώπων Γραφείων καί μετ' ένάσκησιν καθηκόντων Προϊσταμένου Γραφείων θα δύναται, κατ' άρχήν, με δειλά, θαθείως, θέματα να άκολουθήση ίχνη άλλων εμπειρών 'Επιθεωρητών, άντιγράφων καί συμβουλευόμε-

νος εκθέσεις επιθεωρήσεώς των ή πορίσματα άνακριτικών έρευνών, προϊόντος δέ του χρόνου κτωμένης ικανής εμπειρίας θα προβαίνη αυτοδυνάμως, πλέον, εις την ένάσκησιν των καθηκόντων του. 'Αλλά άν δεχθώμεν ότι εις τινας περιπτώσεις ο διαπιθέμενος εις καθήκοντα 'Επιθεωρητού έχει πολυπλευρον υπηρεσιακήν κατάρτισιν καί πάλιν δέν θα είναι δυνατόν, άπό της πρώτης μεταπηδήσεως εις την ιδιότητα του 'Επιθεωρητού να μετουσιάσχη τά όσα εκτήσατο καί καταστή άπό της θέσεως του ελεγχόμενου εις έλέγχοντα έτι δέ πλέον να νοουθήσχη καί ποδηγηθήσχη πολυπείρους υπαλλήλους, ως προείπομεν. Θα έλθη, ως εικός, τό πλήρωμα του χρόνου, ότε δια της μακράς εμπειρίας θα υποκατασταθ ή έλλειψις των εφοδίων διατήν ένάσκησιν του έργου του 'Επιθεωρητού, πλην έν τώ μεταξύ πολλούς θα έχη δεχθή τραυματισμούς τό κύρος του άπείρου 'Επιθεωρητού, εκ μέρους των έπακολουθούντων, ως εικός, την άναχώρησιν του, σχολίων παρ' των ελεγχόμενων.

Ένταύθα ποιούμεθα μίαν διευκρίνισιν. Ούδέν τό ποράπαν προτιθέμεθα να μειώσωμεν την προσωπικότητα, τό κύρος καί την άρτιωτάτην υπηρεσιακήν συγκρότησιν των άγαπητών συναδέλφων 'Επιθεωρητών; ούς θαθείως τιμάμεν, διότι καί ήμεεις επί τριετίαν διηκονήσαμεν την υπηρεσίαν εκ της θέσεως του 'Επιθεωρητού καί γνωρίζομεν κάλλιστα, τους μόχθους, την άρτιωτάτην πνευματικήν έργασίαν καί την αξιόλογον αύτών συμβολήν εις την προαγωγήν του έργου της Δίσεως καί συνεπώς δέν άναγάμεθα εις τό παρελθόν, ούδέ κρίνομεν τό πόρόν, άλλ' αναπτύσσομεν την ταπεινήν ήμών γνώμην περί των δέοντων γενέσθαι, προς επιτυχίαν του θεσμού της 'Επιθεωρήσεως.

Καί ίδια να μεταπρήσωμεν εκ της δεοντολογίας καί των κατ' ίδίαν κρίσεων εις σαιφέστερα συμπεράσματα θεωρούμεν ότι: 1ον. Παρίσταται ανάγκη να συγκροτήθη ιδιαίτερος Κλάδος 'Επιθεωρητών, έξαρτώμενος εκ της Γενικής 'Επιθεωρήσεως καί επανδρούμενος δια θαθμούχων υπαλλήλων επί 4ω θαθμώ Α' Κατηγορίας, οίτινες θα μετατάσσονται εις θέσεις βοηθών 'Επιθεωρητών, μετ' προηγουμένων υποβολών αιτήσεων καί σχετικήν έγγραφον δοκιμασίαν, καθ' όν τρόπον έγένετο δια την εισδοχήν σπουδαστών εις την άλλοτε λειτουργούσαν 'Ανωτέραν Σχολήν Τ.Τ.Τ., 2ον. Πρδ της δοκιμασίας να τίθονται υπ' όψιν του Συμβουλίου Ταχ. 'Εκμεταλλεύσεως αί σχετικές αιτήσεις, όπεν να έχη την ευχέρειαν, εις περιπτώσεις, σπανίας, ως εύέλπιστομεν, ν' άποκλείση τοι διαγωνισμόν υπαλλήλων υποπεσόντας εις όπωσούν βαρέα πειθαρχικά άδικήματα ως π.χ. καταληφθέντας έν διαχειρι-

στικῶ ἁλλείματι· διότι ὅς μὴ πλανώμεθα οὐδεμία ὑπηρεσιακὴ συγκρότησις δύναται νὰ καλύψῃ τὴν ἄλλειψιν ἠθικῶν ἐφοδίων καὶ ψυχικῶν ἀρετῶν καὶ προεχόντως κ α θ α ρ ὠ ν χ ε ι ρ ὠ ν. Διότι ἄλλως ὁ ἐλεγχόμενος θὰ μυκτηρίζῃ καθ' ἑαυτὸν, τὸν ἐλέγχοντα, ὅταν ἐπιτιμᾶται παρ' αὐτοῦ δι' ἀνευρισκομένην ἐν ταῖς διαχειρίσεσι τοῦ ἀσήμαντον διαχειριστικῆν ἀνωμαλίαν. Ἐν τούτῳ προδήλως, θὰ ἐφαρμόζωνται οἱ θεῖοι λόγοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σὸφ ὀφθαλμῷ δ ο κ ὸ ν οὐ κατανοεῖς;»

3ον. Οἱ μετασπόμενοι εἰς τὸν Κλάδον τῶν Ἐπιθεωρητῶν νὰ τυγχάνωσιν εἰδικῆς μετεκπαιδεύσεως ἐτησίως ἢ ἔστω καὶ βραχυτέρας διαρκείας ἐπιμορφούμενοι ἐν εἰδικῇ Σχολῇ, ἐν τε πῶ Διοικητικῷ Δικαίῳ, Ποινικῷ Δικαίῳ καὶ ἐπὶ ἄλλων συναφῶν ἐπιμορφωτικῶν μαθημάτων ὡς εἶναι ἡ πλήρης γνώσις τοῦ «περὶ

Δημοσίου Λογιστικοῦ» Νόμου, τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τῶν μεθόδων Ταχυδρομικῆς Ἐκμεταλλεύσεως ἐν ξέναις Ταχ. Ὑπηρεσίαις κ.λ.π.

4ον. Οἱ ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς Βοηθοὶ Ἐπιθεωρηταὶ νὰ ἐξελίσσωνται ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Κλάδου Α1 συνάδελφοί των εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς ἐ ν τ ῷ Κ λ ᾶ δ ὠ π ᾶ ν τ ὅ τ ε τ ὠ ν Ἐ π ι θ ε ω ρ η τ ὠ ν.

Ἐχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι οἱ συνάδελφοι θὰ κρίνωσι μετ' εὐμενείας τὰς ἡγουμένας σκέμεις ἡμῶν, ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότος πηγαζούσας, ἀφοῦ καὶ ὁ ὑποφαινόμενος θηγεύσας ἐν τῇ θέσει τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἔσχε τὸ θάρρος, καθ' ἑαυτὸν, νὰ διῇ τὸ ἀσθενὲς σημεῖον τοῦ ὅλου ἔργου του καὶ νὰ ὁραματισθῇ τελείαν, κατὰ τὸ δυνατόν, διάρθρωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΜΑΣ

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ὑπόσχεταί νὰ καταβάλῃ κάθε φροντίδα διὰ τὴν συνεχὴ βελτίωσιν τῆς ἐκδοτικῆς προσπάθειάς της.

Εἰς τοῦτο μεγάλως θὰ βοηθήσουν αἱ διάφοροι ἀπόψεις — παρατηρήσεις τῶν κ.κ. Συδρομητῶν μας τὰς ὁποίας καὶ ἀναμένομεν.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΑΧ-ΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαῆλη Μπαλῆ ταχ. ἐπόπτου Α!

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — Εἰσαγωγή — Ἡνωμένη ΤΤΤ Ὑπηρεσία καὶ ἐξελίξεις ἐκείνης τῶν ὑπηρεσιῶν μετὰ τὸν διαχωρισμὸν — Φύσις καὶ Νομικὴ θεμελίωσις τῆς Ταχ-κῆς Ὑπηρεσίας — Οὐχὶ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, ἀλλὰ καθαρῶς δημοσία διοικητικὴ Ὑπηρεσία λειτουργοῦσα ἐπ' ἀνταλλάγματι.

Ἡ ὀργανωτικὴ καὶ τεχνικὴ ἀνεπάρκεια ἥτις, κατ' ἐπίσημα χεῖλη (1) χαρακτηρίζει τόσο τὸν ἰδιωτικὸν ὅσον καὶ τὸν Δημόσιον τομέα, ἀποτελέσασα σημαντικὸν μέχρι τοῦδε ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀφήσῃ ἐκτὸς τοῦ κύκλου ἐπιρροῆς τῆς καὶ τὴν Ὑπηρεσίαν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχ—μείων καὶ νὰ μὴν ἐπιδράσῃ ἀνασταλτικῶς ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ ταύτης.

Σήμερον ἀναγνωρίζεται πλέον καὶ παρ' ἡμῖν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν πρόβλημα, καί-τοι ἐμφανίζεται ὡς οἰκονομικόν, εἶναι ἐν τῇ οὐσίᾳ του διοικητικόν, ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς ὑπ' ἀναπτύκτους χώρας (2).

Ἡ Ταχ—κὴ Ὑπηρεσία συσταθεῖσα, ὡς γνωστὸν, εὐθὺς ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει τοῦ γένους καὶ τῇ ἰδρύσει τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, διὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Καποδίστρια τῆς 24/9/1828 καὶ ἐνωθεῖσα μετὰ τὴν τηλεγραφικὴν τοιαύτην τὸ ἔτος 1887 ἐλειτούργησε ὡς ἠνωμένη ἔκτοτε Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσία μέχρι τοῦ ἔτους 1949, ὅτε διὰ τοῦ Νόμου 1049 αἱ διὰ τηλεγράφου καὶ τηλεφώνου ἐπικοινωνίαι, ἀποχωρῖσθαι ταύτης, ἀπετέλεσαν ἴδιον Ὅργανισμὸν, τὸν γνωστὸν Ο.Τ.Ε.

Τὸ ἔτος τοῦτο ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐπικοινωνιῶν τῆς χώρας, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου αἱ Ἑλληνικαὶ τηλεπικοινωνίαι ἐγνώρισαν μίαν ἐντυπωσιακὴν ἀνάπτυξιν, καταπλήξασαν καὶ αὐτοὺς εἰσέτι τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην.

Ἀντιθέτως ἡ Ταχ—κὴ Ὑπηρεσία, διατηρήσασα τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς μορφήν τῆς καθαρῶς κρατικῆς Ὑπηρεσίας, ἔσχε ἐν πολλοῖς τὴν τύχην ὅλων τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, αἵτινες, παρὰ τὰς τελευταίας καταβληθείσας προσπάθειας καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα (ἀποκέντρωσις, ἀποσυγκέντρωσις) καὶ τὸν νέον «ἡρωϊκόν» ὡς ἐχαρακτηρίσθη Νόμον 3925/59 περὶ Ὁργανισμῶν τῶν Δ. Ὑπηρεσιῶν, δι' οὗ ἐπεδιώχθη «ἡ ὀρθολογικωτέρα, οἰκονομικωτέρα καὶ ἀποδοτικωτέρα ὀργάνωσις τῶν Δημ. Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν» κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἔκφρασιν τοῦ Νομοθέτου, δὲν κατέστη δυνατόν, τοῦλάχιστον μέχρι τοῦδε, νὰ γίνῃ αἰσθητὴ ἡ βελτίωσις τῆς λειτουργίας τούτων.

Πρὶν εἰσελθόμεν εἰς τὴν μελέτην τῶν προβλημάτων ἅτινα συναρτῶνται μετὰ τὴν ὀρθολογικὴν ὀργάνωσιν τῆς Ταχ—κῆς Ὑπηρεσίας ὡς Δημοσίας Διοικήσεως, καὶ ἀναφερομένων εἰς τὰ συστατικὰ στοιχεῖα πάσης διοικητικῆς ὀργάνωσεως ἥτοι εἰς

1. Ξεν. Ζολώτας, ὁμιλία 28.8.1958.

2. Δ. Οἰκονόμου, Ὁργανωτική.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

τὸ Ὄργανωτικὸν σχῆμα, τὰς Ὄργανωτικὰς βάσεις καὶ τοὺς Ὄργανωτικοὺς συντελεστὰς (οἰκονομικόν, τεχνικόν, ἀνθρώπινον) σκόπιμον θεωροῦμεν νὰ παρακολουθῶμεν ἐπ' ὀλίγον τὸσον τὴν πορείαν τῆς ἡνωμένης ὑπηρεσίας κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ πολέμου 5ετίαν τῆς εἰρηνικῆς περιόδου, ὅσον καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀδελφῶν ὑπηρεσιῶν μετὰ τὸν διαχωρισμὸν τούτων, ἵνα ἐκ τῆς ἐξετάσεως καὶ μελέτης τῶν δυναμένων νὰ συγκριθῶσι στατιστικῶν δεδομένων, προσπαθῶμεν ὅπως ἐξαγάγωμεν, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀντικειμενικὰ συμπεράσματα καθ' ὅσον, ὡς προσφυῶς παρατηρεῖται, δὲν ἔχομεν, ἠθικῶς, τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίζωμεν κατ' εἰκασίαν, ἐκεῖ ὅπου δυνάμεθα νὰ προσδιορίζωμεν βάσει τῶν πραγμάτων.

Ἐκ τῆς ἐπισκοπῆσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἡνωμένης Ὑπηρεσίας τῆς 5ετίας 1935—1939 (πίναξ Α') παρατηροῦμεν ὅτι ἡ Ταχ—κὴ Ὑπηρεσία ἀπετέλει κατὰ τὰ ἔτη 1935, 1936, 1937, καὶ 1938 τὸ εὐρωστότερον σκέλος

ΠΙΝΑΞ Α'

Ε Τ Η	*Εσοδα ταχ)κῆς ὕπηρεσίας	*Εσοδα τηλεγρ. καὶ τηλεφ. ὑπηγ.	Διαφορὰ + ἢ — ο)ο	Σύνολον *Εσόδων Τ.Τ.Τ. ὑπηγ.	Σύνολον Δαπανῶν Τ.Τ.Τ. ὑπ.	Συντε- λεστής Τ.Τ.Τ. ἐκμετα- λεύσεως	
1935	205490	169292	+ 21, 38 %	374782	402363	1,07	Τὰ ποσά εἰς χιλιά- δας
1936	229076	177762	+ 28, 88 %	406838	409589	1,006	
1937	225247	198960	+ 13, 21 %	424207	423037	0,997	
1938	232724	219220	+ 6, 16 %	451944	449728	0,995	
1939	232689	255585	- 8, 95 %	488274	442185	0,907	

τῆς ἡνωμένης ὑπηρεσίας, δεδομένου ὅτι αἱ εἰσπράξεις ταύτης ἦσαν μεγαλύτεραι τοῦ συνόλου τῶν τηλεγρ. καὶ τηλεφ. τοιούτων καὶ μόνον τὸ 1939 ἐμφανίζουσι μείωσιν κατὰ 8,95% τούτων.

Ἐτέρωθεν ἐξετάζοντες τὴν σχέσιν ἐκροῆς πρὸς τὴν εἰσροὴν (οἰκονομικὴν ἀποτελεσματικότητά) ἢ συντελεστήν Τ.Τ.Τ. ἐκμ)σεως παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1935 καὶ 1936 οὗτος ἦτο μεγαλύτερος τῆς μονάδος (παθητικὸν) κατὰ δὲ τὰ 1937, 1938, 1939 μικρότερος ταύτης (ἐνεργητικὸν).

Ἡ τελευταία αὕτη παρατήρησις θὰ ἐνεῖχε μεγαλυτέραν ἀσφαλῶς σημασίαν ἐὰν ἦτο δεδομένη ἡ Τ.Τ.Τ. ἐξυπηρέτησις κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ὡς ποιοτικῶς ἀνωτέρα. Ἐν τούτοις τοιοῦτον τι δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ. Ἐκεῖνο ὁμως ὅπερ ἔχει μεγαλυτέραν ἴσως σημασίαν εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὑπάρχον ἔτη καθ' ἃ ἡ ἡνωμένη Ὑπηρεσία ἐνεφάνιζε ἐλλειμματικὸν ἰσοζύγιον χωρὶς νὰ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὴν ἀνωτέραν ποιότητα τοῦ προσφερομένου ἔργου.

Μετὰ τὴν διαπίστωσιν ταύτην ἐξετάσωμεν τὰ μετὰ τὸν διαχωρισμὸν τῶν δύο Ὑπηρεσιῶν στατιστικὰ δεδομένα.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ο.Τ.Ε. ὑπῆρξε καταπληκτικὴ. Πράγματι, δὲ Ὄργανισμὸς ὅπως ἐπὶ τῇ

νων παραλλήλως καὶ τὸ ἐνεργητικὸν αὐτοῦ κατὰ 160% — ἤτοι ἀπὸ 32 εἰς 82 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Ἐρευνῶντες, ἐπιτροχάδην, τοὺς λόγους τῆς ἀναπτύξεως τούτου, παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἀνάγονται κυρίως α) εἰς τὴν ἀλματώδη αὐξήσιν τῆς διὰ τοῦ τηλεφώνου ἐπικοινωνίας καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς τεχνικῆς ταύτης καὶ β) εἰς τὸ νέον ὀργανωτικὸν αὐτοῦ σχῆμα.

Περὶ τῆς σημαντικῆς συμβολῆς τοῦ τελευταίου τούτου λόγου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ο.Τ.Ε. δεόν νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία τις, διότι ἡ αὐξήσις εἰς τὸ παρατηρούμενον σημερινὸν ἐπίπεδον τῆς τηλεφωνικῆς ἐν γένει κινήσεως δὲν εἶναι ἐπαρκὴς ἵνα δικαιολογήσῃ καὶ τὴν τοσαύτην ἀνάπτυξιν τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἡ τηλεγραφικὴ κίνησις δὲν παρουσιάζει ἀξιόλογον αὐξήσιν. Οὕτω τὸ σύνολον τῶν ἐσωτερ. καὶ ἐξωτερ. τηλ—των τῶν ἐτῶν 1958 καὶ 1959 ἔναντι τοῦ ἀντιστοίχου τῶν ἐτῶν 1938 καὶ 1939 παρουσιάζει αὐξήσιν 11,6% καὶ 7,5% ἀντιστοίχως. Ἐπίσης τὸ τοιοῦτον τοῦ ἔτους 1960 ἔναντι ἐκείνου τοῦ ἔτους 1950, παρουσιάζοντος ἔναντι τοῦ ὁμοίου τοῦ ἔτους 1939 αὐξήσιν 5,64%, παρουσιάζει αὐξήσιν μόνον 1%.

Ὡσαύτως ἡ σημερινὴ εὐρωστία τοῦ Ο.Τ.Ε. δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπερκέρδη ἐξ ὑπερβολικῆς αὐξήσεως τῶν τιμολογίων αὐτοῦ, ὡς ἐκ πλάνης πιστεύεται, διότι ταῦτα ἔναντι ἐκείνων τοῦ ἔτους 1940 εἶναι κάτω τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν, ὡς ἐμφαίνονται ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακος Β'.

ΠΙΝΑΞ Β.

	Ἔτος 1940	Ἔτος 1960	Εἰδικὸς Τιμὰριθμὸς
1 Χιλιόγρ. ἄρτου λευκοῦ Δρχ.	8,20	5	0,610
1 κυβικὸν μέτρον ἀεριοφ. »	4,90	2,55	0,520
1 Γραμ)σημον ἐπιστ. ἐσωτε. »	3,50	2,50	0,714
1 ἀστικὴ συνδιάλεξις ἐν Ἀθ. »	1,15	0,60	0,522
1 » » εἰς λοιπ. χώρ. »	1,035	0,45	0,435
1 τηλεγράφημα 15 λέξεων »	19,	9,50	0,500

Ἐπίσης ὁ εἰδικὸς τιμὰριθμὸς τῶν ὑπεραστικῶν συνδιαλέξεων εἶναι 0,343, 0,554, 0,571, τῶν δὲ λοιπῶν ληφθέντων ὑπ' ὄψει ἀγαθῶν ἤτοι τοῦ ἐλαίου 0,629, τῆς ἡμερ. ἐφημερίδος 0,750 καὶ τοῦ εἰσιτηρίου ἀπλῆς διαδρομῆς 0,600 — Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου καταφαίνεται ὅτι τὰ ταχ-κά τέλη εἶναι ὑψηλότερα τῶν τηλεγραφικῶν καὶ τῶν τηλεφωνικῶν τοιούτων.

Ἐξετάζοντες τώρα τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς τελευταίας τετραετίας 1958—1961 (πίναξ Γ') τῆς Ταχ-κῆς Ὑπηρεσίας παρατηροῦμεν ὅτι αὕτη παρουσιάζει ἀξιόλογον οἰκονομικὴν ἀποτελεσματικότητά. Οὕτω τὸ 1958 τὰ ἔσοδα εἶναι κατὰ 14,42% ὑψηλότερα τῶν ἐξόδων καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη 20,53%, 21,68% καὶ 29,30% ἀντιστοίχως, ἤτοι παρατηρεῖται μία σταθερὰ ἄνοδος τῶν ἐσόδων.

Συγκρίνοντες δὲ τὸν συντελεστὴν Ἑκμ)σεως μὲ τοὺς συντελεστὰς ἐτέρων Κρατῶν τῶν ἐτῶν 1958 καὶ 1959 (πίναξ Δ') παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ὑποανάπτυκτος Ἑλλάς παρουσιάζει τὸν μικρότερον συντελεστὴν ἐξ ὅλων τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν. Τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι καὶ παράδοξον.

ΠΙΝΑΞ Ε'

Χ Ω Ρ Α Ι	Αριθμός τετραγωνικών χιλιομέτρων κατά γραφείον	Αριθμός κατοίκων κατά γραφείον	Παρατηρήσεις
Γιουγκοσλαβία	63,7	3967	α) Καί πολλών άλλων χωρών οί συντελεσται ούτοι ήσαν μικρότεροι τών αντίστοιχων Έλληνικών (96,4 καί 5,151) κατά τò έτος τουτο (1937) — β) Παρά την παρέλευσιν μίας 25ετίας ή Έλλάς δέν ήδυνήθη είσέτι νά φθάση τò επίπεδον ταχικής εξυπηρετήσεως τò διοτούν είχαν αί χώραι αύται κατά τò έτος 1937 —
Ρουμανία	48,1	2944	
Ούγγαρία	37,8	3670	
Γαλλία	32	2435	
Δανία	30	2561	
Ιταλία	27,3	3789	
Βέλγιον	17,7	4869	
Όλλανδία	16,2	4269	
Έλβετία	10,3	1016	
Γερμανία	9,9	1446	
Μ. Βρετανία	9,9	1907	

Ούτω ενώ ή αναλογία τών αντικειμένων του έσωτερικού έπιστολικού ταχ—μείου ήτο κατά κάτοικον τò έτος 1840 0,69, τò 1938 ανήλθεν είς 14,26 διά νά ανέλθη έν συνεχεία μετά 20 έτη, δηλαδή τò 1958, είς 19,81.

Ειδικώτερον ή μεταπολεμική ταχ—κή κίνησις παρουσιάζει την κάτωθι εικόνα έναντι τής προπολεμικής τοιαύτης.

α) Τò έσωτερικόν έπιστολικόν ταχ—μείον τò 1958 ηύξήθη κατά 60% έναντι εκείνου τού έτους 1938.

β) Τò διαδιεσθέν είς τò έξωτερικόν τοιοúτον (ούχι καί τò άφιχθέν) παρουσιάζει κατά τά ίδια έτη αύξησιν 200%.

γ) Αί έπιταγαί έσωτερικού τò 1958 35% καί τò 1960 51%.

δ) Αί πληρωθείσαι έπιταγαί έξωτερικού, ενώ μέχρι τò 1958 ένεφάνιζον μείωσιν 50% έναντι τού 1938, τò 1960 ηύξήθησαν κατά 137,2% καί

ε) Τά άφιχθέντα έκ τού έξωτερικού δέματα, ενώ τò 1953 ήσαν 535% περισσότερα τών αντίστοιχων τού έτους 1938, έκτοτε ή διαφορά μειούται περιοριζομένη τò 1958 είς 232% καί τò 1960 είς 246%.

Η λίαν σημαντική αύτη αύξησις τής μεταπολεμικής ταχ—κής κινήσεως τής χώρας άφ' ενός ένισχύει την άποψιν περί τής μεγίστης κοινωνικής σπουδαιότητος τής Ταχ—κής Υπηρεσίας, άφ' έτέρου έδραιώνει έτι περισσότερο την πεποίθησιν ότι τò ταχ—μείον, ως μέσον επικοινωνίας, θα εξακολουθή νά συνεχίση την άνοδικήν του πορείαν, ούδόλως επηρεαζόμενον από την οίανδήποτε εξέλιξιν τών τηλεπικοινωνιακών μέσων.

Παραλλήλως ή αύξησις αύτη δημιουργεί την υποχρέωσιν είς την πολιτείαν όπως αύτη αντιμετώπιση τò πρόβλημα τής ταχ—κής Υπηρεσίας με γενναιότητα καί την παραδεδεγμένην πλέον σήμερον αντίληψιν ότι τò έν Έλλάδι διοικητικόν πρόβλημα δέν λύεται με διαρθρωτικές μεταβολάς τής τυπικής ιεραρχίας, αλλά με οργανικές μεταβολάς τών φορέων εκτελεσεως των κρατικών έργων.

Φύσις καὶ νομικὴ θεμελίωσις τῆς Ταχ. Ὑπηρεσίας

Ἡ Ταχ—κὴ Ὑπηρεσία εἶναι Δημοσία Ὑπηρεσία σκοπούσα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ γενικοῦ ἢ ἄλλως δημοσίου συμφέροντος. Περὶ τοῦ τί εἶναι Δημόσιον συμφέρον σημειῶ ὅτι ἔχουσι ἀναπτυχθῆ τέσσαρες ἀντίληψεις (4) ἡ πολιτικὴ, ἡ τεχνολογικὴ, ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ Νομικὴ ἀντίληψις, ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ἐκτὸς τῶν πλαισίων τῆς παρούσης μελέτης. Ἐκεῖνο ὅπερ δεόν νὰ τονισθῇ εἶναι ὅτι ἡ ἐννοία τοῦ Δημοσίου ἢ γενικοῦ συμφέροντος χαρακτηρίζει κατ' ἐξοχὴν τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν, δηλονότι τὴν δραστηριότητα ἐκείνην τὴν ὁποίαν ὁ Νομοθέτης ἔχει στρέψει πρὸς ἱκανοποίησιν ἀνάγκης, ἥτις ἀνάγκη, ἄνευ αὐτοῦ, (τοῦ Νομοθέτου) θὰ ἔμενε ἀνικανοποίητος ἢ θὰ ἱκανοποιεῖτο ἀνεπαρκῶς (5).

Ἡ Ταχ—κὴ Ὑπηρεσία, ὡς Δημοσία διοικητικὴ Ὑπηρεσία, (καθαρῶς δημοσία ὑπηρεσία) ὑφίσταται ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ, δηλονότι ὠργανώθη καὶ λειτουργεῖ ἐν ὄψει τῆς ταχ—κῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν ὁλοκλήρου τῆς χώρας, θεωρουμένων ὡς ἴσων κατὰ τὰ κοινὰ αὐτῶν συμφέροντα (6).

Διακρινομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σκοπῶν αὐτῆς, κατατάσσεται εἰς τὰς Δημ. Ὑπηρεσίας παραγωγῆς καὶ διαθέσεως ἀγαθῶν (7), ἢ εἰς τὴν τριτογενῆ παραγωγικὴν δραστηριότητα (παροχὴ ὑπηρεσιῶν) (8).

Ἡ Ταχ. Ὑπηρεσία δὲν εἶναι ἐμπορικὴ ἢ βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις, δηλονότι σκοπούσα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κρατικοῦ θησαυροφυλακίου. Τὸ γεγονός ὅτι αὕτη «ἐκρατικοποιήθη» ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Ἐθνικοῦ φιλελευθέρου Κράτους, τοῦ Κράτους χωροφύλακος - φρουροῦ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, ἀποβλέψαντος ἐν προκειμένῳ εἰς τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ἐν ὄψει τῆς φύσεως τῶν ταχ—κῶν ἀναγκῶν (9), θεωρηθεῖσάν ὡς μὴ δυναμένων νὰ ἐξυπηρετηθῶσι παρ' ἰδιώτου, πιστοποιεῖ ὅτι ἡ ταχ—κὴ Ὑπηρεσία οὐδέποτε ἐλειτούργησε ὡς ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, ἀποβλέψασα εἰς κέρδη, ὡς ἴσως ὑποστηρίζεται. Κατὰ μείζονα λόγον σήμερον ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς τοιαύτη παρ' ὅτι ὁ ἀκριβὴς χαρακτήρ ταύτης ἐξακολουθεῖ νὰ ἀμφισβητῆται εἰσέτι ὑπὸ τῆς νομολογίας τῆς χώρας (Γαλλίας), ἥτις θεωρεῖται ὡς ἡ πατρίς τῆς δημοσίας ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ Ταχ—κὴ Ὑπηρεσία εἶναι καθαρῶς δημοσία διοικητικὴ ὑπηρεσία ἀμέσων παροχῶν, τὰς ὁποίας προσφέρει πρὸς τοὺς διοικουμένους, οἵτινες δέχονται ἢ ζητοῦσι ταύτας ἀτομικῶς, λειτουργοῦσα ἐπ' ἀνταλλάγματι (10).

Ἐκ τοῦ ἀνταλλάγματος τούτου κάλλιστα εἶναι δυνατόν νὰ καλύπτονται ὅλαι αἱ δαπάναι αὐτῆς καὶ ν' ἀπομένῃ καὶ πλεόνασμα. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἔπεται ὅτι ἡ ταχ—κὴ Ὑπηρεσία ἰδρύθη πρὸς ἐξέυρεσιν δημοσίων πόρων.

Ἡ Ταχ—κὴ Ὑπηρεσία, προελθοῦσα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν αὐλὴν καὶ Διοίκησιν, ἥτις ἐν Εὐρώπῃ ἀπετέλεσε τὸν πυρῆνα καὶ τὸν πρόδρομον τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, ὑπῆρξε μία τῶν ἀρχαιότερων ἐκδηλώσεων τῆς τελευταίας ταύτης.

Ἰδρυθεῖσα ἀρχικῶς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων τοῦ Μο-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 27)

4. Δ. Οἰκονόμου, Ἡ Ὁργάνωσις εἰς τὸ σύγχρονον Κράτος.

5. Σ. Ἀνδρεάδης, Σύγχρονοι ἐξελίξεις τοῦ Διοικητ. Δικαίου.

6. Μ. Δένδια, Διοικητικὸν Δίκαιον.

7. Μ. Δένδια, Διοικητ. Δίκαιον.

8. Κλαύδ. Μπανταλούκα, Ὁργανωτικὴ τῆς Οἰκονομίας.

9. Μ. Μουζουράκη, Δημ. Ἐπιχειρήσεις κατὰ τὸ Γαλλικὸν Δίκαιον.

10. Μ. Δένδια, Διοικητ. Δίκαιον.

Η ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΤΑΧ. ΑΤΕΛΕΙΑ

Υπό τοῦ κ. Δημητρίου Εὐθυμίου Περιφ. Ταχ. Δ)ντοῦ Α'.

ρα, ποῦ παρήλθεν ὁ σάλος τῶν τελευ-
ἐκλογῶν, ἡμπορεῖ νὰ ἐξετασθῇ μὲ κά-
ἐλευθερίαν σκέψεως, τὸ ζήτημα τῆς ἀ-
ς ἐν τῇ ἐπικοινωνίᾳ τῶν βουλευτῶν, ἰ-
ρας καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταχ. ὑπηρε-
ἀπομονοῦμενον ἀπὸ τὰ δύο ἔτερα παρεμ-
σκέλη, τῆς τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφω-
πικοινωνίας, ἥτις καὶ τοῦ αὐστηρῶς κρα-
πλαισίου ἐκφεύγει καὶ ἰδιαίτεραν ἰδιο-
αν παρουσιάζει.

ἐξέτασις αὕτη ἀπορρέει ἐκ μόνου τοῦ
ότος, τοῦ ἐπηρεασμοῦ τῆς ταχ. ὑπηρε-
ἐκ τοῦ μέτρου τούτου, τῆς σημαντικῆς,
νύτου ἀλλοιώσεως καὶ τοῦ ΤΡΑΦΙΚ
, ἀλλὰ καὶ τῶν οικονομικῶν ἀποτελεσμά-
τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῆς, θεωρουμένης
ρατικῆς ἐπιχειρήσεως. Εὐνόητον καθί-
κι ὅτι ὁ ἐπηρεασμὸς οὗτος, ἀναφέρεται
ἰς τὴν ποιότητα τοῦ ἐν γένει ὑπηρεσιακοῦ
, ἰδίᾳ κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον,
τὸ δικαίωμα τοῦτο τῶν βουλευτῶν, προσ-
ίνει ἀσυνήθεις εἰς ἑκτασιν διαστάσεις.
καὶ γνωστὸν ὅτι τὸ ἄρθρον 75 τοῦ ἐν ἰ-
Συντάγματος τοῦ 1952, διαλαμβάνει,
ταῖς ἄλλαις διατάξεσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν
μυθόν: «οἱ Βουλευταὶ ἀπολαμβάνουσι Τα-
μικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἀ-
ς».

διατύπωσις αὕτη τῆς Συνταγματικῆς
γῆς, εἶναι, ὡς καθίσταται δῆλον, ἀπό-
, οὐδενὸς περιορισμοῦ δυναμένου νὰ
ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ὡς πρὸς τὴν ἑκτα-
σπὰ τόπον καὶ χρόνον, τοῦ δικαίωματος
τῶν Βουλευτῶν.

αἰτίας τοῦ ἀπολύτου τούτου τῆς Συν-
τικῆς ἐπιταγῆς ἡ Ταχ. Ὑπηρεσία ἡναγ-
τῇ ὡς ἀνακαλύπτει τὴν ἀρχικῶς ἐκδοθεῖσαν
ἡριθ. 514)4 ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1952
λιον διαταγὴν αὐτῆς, δι' ἧς ἔθετο περιο-
ν τινα ἐν τῇ ἀσκίσει τοῦ δικαίωματος
υ τῶν βουλευτῶν κατὰ τόπον καὶ τρόπον
λέσεως τῶν ἀνταποκρίσεων αὐτῶν καὶ νὰ
τῇ τὴν ὑπ' αἰσθ. 1024)24)24.1.1953

Οὕτω ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαίω-
ματος τούτου τῶν βουλευτῶν, ἐνηρμονίσθη ἀ-
πολύτως πρὸς τὸ γράμμα τῆς ρηθείσης Συν-
ταγματικῆς διατάξεως, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐτέ-
ραν Συνταγματικὴν ἐπιταγὴν, τὴν καθοριζο-
μένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 67 τοῦ αὐτοῦ Συντάγμα-
τος, καθ' ἣν «οἱ Βουλευταὶ ἀντιπρόσωπεύουσι
τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν πε-
ριφέρειαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται».

Ἐρωτᾶται ὅμως, ἡ τοιαύτη ἀπόλυτος ἀ-
σκησις τοῦ δικαίωματος τούτου τῶν βουλευ-
τῶν, εὐρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ καὶ πρὸς τὸ πνεύ-
μα τῆς Συνταγματικῆς διατάξεως, ἐξ ἧς ἀν-
τλείται; Τοῦτο ἐπιδέχεται πολλὸν σκεπτικισμόν.

Ὁ Συνταγματικὸς Νομοθέτης, παραχωρή-
σας, κατὰ τὴν γραμματικὴν διατύπωσιν τῆς
διατάξεως, ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς
τοὺς βουλευτάς, εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὅπως μὴ
παρεμβληθῇ οὐδὲν εἰς τοὺτους ἐμπόδιον κατὰ
τὴν ἀσκῆσιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς ὡς
ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, ἐχόντων εὐθύνας
καὶ ὑποχρεώσεις οὔτε τοπικῶς, οὔτε χρονι-
κῶς περιοριζόμενας, ἀλλὰ σκοπούσας εἰς ὁ-
λόκληρον τὸ Ἔθνος καὶ καταπεινούσας εἰς
τὴν πράσπισιν καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν γενι-
κατέρων Ἑθνικῶν, κοινωνικῶν καὶ συλλογικῶν,
ἐκδόμη, συμφερόντων. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς
τοιαύτης ἀποστολῆς των, ἐθέσπισεν ὅπως εἰς
τὸν βουλευτὴν παρέρχεται ἡ εὐχέρεια ἵνα κινή-
ται ἐλευθέρως καὶ ἀδαπάνῃ εἰς ὁλόκληρον
τὴν Ἐπικράτειαν καὶ ἐκδηλώσῃ τὴν παρου-
σίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν δραστηριότητα αὐτοῦ, διὰ
παντὸς τῶν ἐν χρήσει μέσων ἐπικοινωνίας, εἰς
τὰ ὁποῖα ἐντάσσεται καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον.
Περιορισμὸς καὶ ἔλεγχος τοῦ δικαίωματος
τούτου τῶν βουλευτῶν, ἐθεωρήθη ὡς ἀπαρά-
δεκτος καὶ δυνατόν νὰ ἐπιδράσῃ δυσμενῶς
ἐπὶ τῆς γενικῆς, ὡς ἄνω, ἀρχῆς τῆς ὑψηλοτέ-
ρας ἀποστολῆς αὐτῶν. Ὑπὸ τοιαύτην τοποθέ-
τησιν τοῦ δικαίωματος τούτου τῶν βουλευτῶν,
οὐδεὶς πράγματι θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ
περιορισμὸς ἐν τῇ ἀσκίσει αὐτοῦ.

Ἡ ἐκ τῆς παρελθούσης ὁμῶς δεκαετίας
καταβέβηκε πείρα. Δὲν ἀπιδεχόμεναί καθ' ὅλην

ανάγκων τρίτων προσώπων, ουδεμίαν σχέσηιν έχοντων, πρὸς τὴν βουλευτικὴν ἀτελείαν.

Ἡ ἡμετέρα Ταχ. ὑπηρεσία, διαπιστώσασα πρὸ πολλοῦ τὸ γεγονός τοῦτο, εἶχε περιλάβῃ ἐν τῇ εἰσηγητικῇ αὐτῆς ἐκθέσει ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων, ἀφορωσῶν τὰς ὑπηρεσίας Ταχυδρομείων κλπ.», ἐν ἄρθρῳ 2 διάταξιν, καθ' ἣν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος καθιερωμένη ὑπὲρ τῶν βουλευτῶν ταχυδρομική, τηλεγραφική καὶ τηλεφωνική ἀτέλεια, σκοπούσα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διευκολύνειν τῶν βουλευτῶν ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δὲν περιλαμβάνει τὴν ἀτελὴ διαβίβασιν κοινωνικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ καθαρῶς χαρακτῆρος τηλ.)μάτων, οὐδ' ἐκτείνεται πέραν τοῦ διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων τούτου εὐλόγου ἀριθμοῦ ἐπιστολῶν καὶ δελταρίων, διαβιβαζομένων τηλ.)μάτων καὶ διεξαγομένων ὑπεραστικῶν συνδιαλέξεων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, διεπιστώθη καὶ ἐπεσημάνθη τὸ μέγεθος τῆς καταχρήσεως ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν τῆς ταχ., καὶ τηλφ. ἀτελείας ὅχι μόνον κατὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν πάσης φύσεως ἀτομικῶν αὐτῶν σχέσεων, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτων τρίτων προσώπων. Ν' ἀναφέρῃ κανεὶς ἀριθμούς, ἐν προκειμένῳ, ὡς καὶ τὸ μέγεθος τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει ἡ τοιαύτη ἀνεξέλεγκτος ἀσκήσις τοῦ δικαιώματος τοῦ τοῦ τῶν βουλευτῶν, θὰ ἦτο ἀσκοπον. Ἐν μόνον εἶναι γεγονός, ὅτι γίνεται κατάχρησις τοῦ μέτρου τούτου καὶ ὅτι ἡ κατάχρησις αὕτη ἤρχισεν νὰ υποπίπτῃ καὶ εἰς τὴν κρινὴν ἀντίληψιν, ἑκφρασιν τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ὁ τύπος, ὁ ἥπιος, κατὰ τὴν συζήτησιν, ἀκριβῶς, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ Νομοσχεδίου, δὲν παρέλειπε νὰ προβῇ εἰς πλείστα, ἐν προκειμένῳ, δυσμενῆ σχόλια.

Παρὰ ταῦτα, ἡ διάταξις αὕτη τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχεδίου Ν. Δ. δὲν περιελήφθη, τελικῶς, ἐν τῷ ψηφισθέντι, ὑπ' ἀριθ. 4119)9, 11, 1960 ἀντιστοίχῳ Ν. Δ.

Ἐὰν ἡ Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐκδηλῶν, ἐν προκειμένῳ, τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς καὶ ἐὰν, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, προσπαθῇ νὰ ἐξεύρῃ λύσεις μερικῆς, τοῦλάχιστον, θεραπείας τοῦ κακοῦ, ἄγεται πάντοτε ἐξ ἀγαθῆς προαίρεσιν, ὡς, ἀφ' ἐνός μὲν πρὸς περιφύρῳ τῶν οικονομικῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς ποιοτικὴν βελτίωσιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ἔργου, ὅπερ ἐκ τῆς καταχρηστικῆς χρησιμοποίησεως ὠρισμένων ἀτελειῶν καὶ δι-

τῆς βουλευτικῆς τοιαύτης, ἐπηρεάζεται δυσμενῶς, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως.

Δὲν παραγνωρίζεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς βουλευτικῆς ἀτελείας εἶναι λίαν λεπτὸν καὶ λίαν ἀκανθώδες. Τὸ καθιστᾷ λεπτὸν ἡ ἀπόλυτος διατύπωσις τῆς Συνταγματικῆς διατάξεως, ἀκανθώδες δὲ τὸ δυσχερὲς τῆς ἀπεμβάσεως τῆς ταχ. ὑπηρεσίας καὶ εἰς περιπτώσεις ἐξωφθάλμου χρησιμοποίησεως ὑπὸ τρίτων προσώπων τοῦ δικαιώματος τούτου.

Τὸ μόνον λυσιτελὲς μέτρον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν προκειμένῳ καὶ τοῦτο μόνον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς καλῆς θελήσεως, εἶναι ὅπως ἡ Ταχ. Ὑπηρεσία, συλλέγουσα τὰς ἀναφερομένας αὐτῇ περιπτώσεις καταχρηστικῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ τοῦ τῶν βουλευτῶν, ἀπευθύνεται δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καταγγέλλουσα τὸ γεγονός κατὰ τρόπον γενικὸν καὶ οὐχὶ ἐνδεικτικὸν καὶ παρακαλοῦσα ὡς πῶς ὑπομνησθῇ εἰς τοὺς βουλευτὰς ἵνα ποιῶνται χρῆσιν τοῦ παρεχομένου αὐτοῖς δικαιώματος τούτου μετὰ φειδούς καὶ πρὸς διεκπεραίωσιν μόνον τῶν ἀναγκῶν τῶν, τῶν ἀπορροευστῶν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς γενικωτέρας Ἑθνικῆς εὐθύνῃς αὐτῶν.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἐπιβολὴ περιορισμοῦ τινος ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τούτου τῶν βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἀπόλυτον Συνταγματικὴν διατύπωσιν τῆς οἰκείας διατάξεως, καθίσταται δυσχερὴς ἢ ἀδύνατος, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται ὡς ἐξ οὐδεμιᾶς παρομοίας ὑποχρέωσιν ἀπορρέον καὶ, κατὰ συνέπειαν, ὡς ἄρσιμον, εἶναι ἡ παράτασις τοῦ δικαιώματος τούτου τῶν βουλευτῶν καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ μέχρι τῆς ἀναδείξεως τῆς νέας ἐκ τῶν νέων ἐκλογῶν τοιαύτης. Τοῦτο καὶ σάλον πραγματικὸν εἰς τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν δημιουργεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀδικίας κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος συνεπάγεται.

Πράγματι ἡ παράτασις τοῦ δικαιώματος τούτου τῶν βουλευτῶν καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, εἶναι, κατ' ἀρχήν, ἀντίθετος πρὸς τὴν Συνταγματικὴν διάταξιν, τὴν καθιερούσαν τὴν ἀτελείαν καθ' ὅσον αὕτη, συμφῶνως καὶ πρὸς τὸ γράμμα καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτῆς, παρέχεται μόνον κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ βουλευτὴς κέκτηται τὴν τοιαύτην ιδιότητά του, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι, διαλυομένης τῆς Βουλῆς, οἱ βουλευταί, οἵτινες ἀπῆρτιζον τράτην, καθίστανται τέως βουλευταί, ὡς τοιοῦτοι δὲ δὲν δύνανται ν' ἀπολαύσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀτελείας.

Ἀλλ' ἐκτός τούτου, τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι καὶ ἀδικον, διότι τὸν λόγον ὅτι διὰ τῆς πρῆμο-

δοτήσεως αὐτῆς μόνον τῶν τέως βουλευτῶν τῆς διαλυθείσης Βουλῆς, καθίσταται ἄνισος ὁ ἄγων πρὸς διεκδίκησιν τῆς ἐπιτυχῆς κατὰ τὰς νέας ἐκλογὰς καὶ δὴ εἰς ἕνα τῶν νέων πολιτευτῶν, τῶν φιλοδοξούντων νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ἐνεργὸν πολιτικὸν βίον τῆς Χώρας καὶ τοῦτο διότι, ἐν ᾧ εἰς τοὺς τέως βουλευτὰς παρέχεται ἡ δυνατότης τῆς ἀδοπάνου προβολῆς τῆς ὑποψηφιότητός των δι' ὅλων τῶν ἐν χρήσει συγκοινωνιακῶν μέσων, οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες τοῦ εὐεργετήματος τούτου νέοι ὑποψήφιοι εἶναι ὑποχρεωμένοι ἢ οὐδόπως νὰ προβάλωσι τὴν ὑποψηφιότητά των διὰ τῆς τοιαύτης ὁδοῦ, ἢ νὰ προβάλωσι ταύτην ἐν λίαν πενιχρῶ μέτρῳ, ὅσον ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τούτων ἐπιτρέπει.

Ἡ ἄνισος αὕτη κατάστασις ἐδημιούργησε κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς καὶ τοῦτο τὸ παράδοξον: Ὑποψήφιοι βουλευταί, μὴ δικαιούμενοι ταχ. ἀτελείας, ἐκαλύφθησαν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ προεκλογικοῦ των ἀγώνος μὲ φακέλλους βουλευτῶν ἄλλων μεμοικρυσμένων περιφερειῶν, ἵνα ἐπιτύχωσι τὴν ἀτελὴ διαβίωσιν τούτων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο διεπιστώσαμεν προσωπικῶς εἰς δύο περιπτώσεις κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεως Ταχ. Γραφείων τῆς δικαιοδοσίας μας.

Δὲν πρέπει ν' ἀποσιωπᾶται καὶ τὸ πρόσθετον γεγονός ὅτι, ἐξ αἰτίας τῆς παρατάσεως

τοῦ δικαιώματος τούτου τῶν βουλευτῶν ἡ ταχ. ὑπηρεσία ἐπιβαρύνεται τοσοῦτον ὑπερμέτρως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προεκλογικῆς περιόδου, ὥστε ν' ἀνατρέπειται τελείως ὁ κανονικὸς ρυθμὸς τοῦ ἔργου αὐτῆς, ν' ἀλλοιοῦται οὐσιαστικῶς ἡ συνήθης φυσιογνωμία τοῦ ΤΡΑΦΙΚ αὐτῆς καὶ νὰ δημιουργῶνται ὀξεία προβλήματα, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργουμένης ἐκτάκτου καταστάσεως.

Ἐάν, ὅθεν, τὸ δικαίωμα τῆς ἀτελείας τῶν βουλευτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῶν εἶναι δικαίωμα συνταγματικῶς κατοχυρωμένον καὶ ἀναφαίρετον, ἡ παρατάσις τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, οὔτε τοιαύτην τινὰ κατοχύρωσιν παρουσιάζει, οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξυπηρετοῦν οἰανδήποτε πολιτικὴν σκοπιμότητα, μᾶλλον δὲ ἐμπόδιον καθίσταται εἰς τὴν ὁμαλὴν ἀνάδειξιν τῶν νέων πολιτικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας.

Θ' ἀπετέλει, κατὰ ταῦτα, ἐν θετικῶν δῆμα, πρὸς ἀμβλυσιν τῆς ὑφισταμένης τρόπον τινὰ ἀντιδικίας μετὰ τῆς ἀπεριορίστου ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀτελείας τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ᾧ τοῦτο ἐπιπρέπει, ἡ ἄρσις τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ὡς μὴ δυναμένης τῆς παρατάσεως ταύτης ν' ἀρυσθῇ τὸ κύρος της ἐκ τῆς οἰκείας Συνταγματικῆς διατάξεως.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ Ίσχύον από 1 Δεκεμβρίου 1961 ΠΥΣ 179)1960 και 127)1961

Βαθμίες	Βασικός μισθός	Προσαύξεις Τριετιών (1)			Προσαύξεις πολυετίας (2)					Έπιδωμα άνομβείας(4)		
		10 ο)ο	20 ο)ο	30 ο)ο	10 ο)ο	14 ο)ο	18 ο)ο	22 ο)ο	26 ο)ο	I Περιφερ.	II Περιφερ.	
1ος	4300	544 (3)	1088 (3)	1632 (3)	—	—	—	—	—	1248	250	170
2ος	3630	468 (2)	936 (2)	1404 (2)	—	—	—	—	—	944	250	170
3ος	3080	308	616	924	—	—	—	—	—	801	248	165
4ος	2570	257	514	771	257	360	463	566	669	203	203	136
5ος	2320	232	464	696	232	325	418	511	604	184	184	123
6ος	1965	197	393	590	197	276	354	433	511	154	154	103
7ος	1715	172	343	515	172	241	309	378	446	134	134	90
8ος	1535	154	307	461	154	215	277	338	400	119	119	80
9ος	1365	137	273	410	137	192	246	301	355	104	104	70
10ος	1240	124	248	372	124	174	224	273	323	94	94	63
11ος	1110	111	222	333	111	156	200	245	289	85	85	57
12ος	900	90	—	—	90	—	—	—	—	—	67	46
13ος	800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	52	35

* Γ ε ν. π α ρ α τ ή ρ η σ ι ς: Τά κατά τόν ύπολογισμόν τών επιδομάτων προκύπτουν ταχόν κλάσματα δρασκήης στρογγυλοποιούται εις τήν άμεσως άνωτέρων δρασκήην. (Απόφασις 357881)1946 Προέδρου Κυβερνήσεως και Υπουργ. Οίκον. κυρωθείσα διά του πρώτου άρθρου Α. Ν. 913)1949).

1. Π.Υ.Σ. 1020)1958 άρθρον 3 και 129)1959.

2. Εις τόν 1ον και 2ον βαθμόν έκάστη τριετία ύπολογίζεται εις τόν 1)3 τής διαφοράς τού βασικού μισθού τών βαθμών τούτων και τών άμεσως άνωτέρων (Β' και 1ου) προστιθέμενου κατά 20% (Π.Υ.Σ. 129)1959 παρ. 4).

3. Π.Υ.Σ. 1426)1957

4. Π.Υ.Σ. 169)1956, και 1020)1958 άρθρ. 2 παρ. 4. 1 περιφέρεια τέως Διοικήσεως Πρατευσούσης και Θεσ)νίκης, 11 λοιπαί περιφέρειαι. Από 25.11.1958 οι διοριζόμενοι ως και οι μετατιθέμενοι εις τήν 1 περιφέρειαν λαμβάνουν τó επιδομα άκρίβειας τής 11 περιφέρειας.

* Εκτός των εν τῷ πινάκι καὶ ἀναβόλλεται καὶ κοινωνικὸν ἐπίδομα λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν ἐκ δραχμῶν 200 διὰ τοὺς λαμβάνοντας βασικὸν μισθὸν μέχρι καὶ τοῦ 9ου βαθμοῦ καὶ ἐκ δραχ. 80 διὰ τοὺς λαμβάνοντας τὸν βασικὸν μισθὸν τοῦ 8ου βαθμοῦ. Δικαιούχοι τοῦ ἐπιδόματος τούτου εἶναι οἱ βαρυνόμενοι μετὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἰδίας αὐτῶν οἰκογενείας. Μέχρι τῆς 25.11.1958 ἐδικαιούντο καὶ οἱ βαρυνόμενοι μετὰ τὴν συντήρησιν τῆς πατρικῆς πᾶν οἰκογενείας, ὅφ' ὠρισμέναις προϋποθέσεις.

Οἱ τυχόντες κοινωνικοῦ ἐπιδόματος διὰ τὴν συντήρησιν τῆς πατρικῆς αὐτῶν οἰκογενείας μέχρι τῆς 25.11.1958 ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες τούτο. (Π.Υ.Σ. 2387)1955 καὶ 1020) 1958 ἄρθρ. 2 παρ. 5).

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

1) Ὑπέρ Ταμείου Ὑγείας Τ.Α.Χ. Π.ρ.ο.σ.τ.ω.π.κ.ο.ῦ. Κράτησις ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ἐκ 2% διὰ τὸ κύριον καὶ 0,50% δι' ἑκάστον προστατευόμενον μέλος τῆς ἰδίας οἰκογενείας τοῦ ὑπαλλήλου καὶ μέχρι τεσσάρων προστατευομένων μελῶν (τῶν πέτρων τῶν τεσσάρων ἀσφαλιζομένων δωρεάν). Διὰ τὰ ἠσφαλισμένα μέλη τῆς πατρικῆς οἰκογενείας τοῦ ὑπαλλήλου ἐνεργεῖται ἡ ὡς ἂν κράτησις 0,50% ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ἀνεξαρτήτως τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἠσφαλισμένων μελῶν (π.χ. ἐὰν ἡ οἰκογένεια τοῦ ὑπαλλήλου περιλαμβάνῃ σύζυγον καὶ 4 τέκνα ἥτοι ἐν συνόλῳ 5 μέλη καὶ ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ἔχῃ 2 ἠσφαλ. μέλη, ἡ κράτησις ὑπολογίζεται συνολικῶς εἰς 5% ἥτοι 2% διὰ τὸ κύριον μέλος, 2% διὰ τὰ 4 μέλη τῆς ἀτομικῆς του οἰκογενείας καὶ 1% διὰ τὰ 2 ἠσφαλ. μέλη τῆς πατρικῆς τῆς οἰκογενείας. (Ἐγκύκλιος 1,5010)1960 ταχ. δελτίον 1960 σελίς 223).

2) Ὑπέρ Μ.Τ.Π.Υ. Κράτησις 2% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν προσαυξήσεων λόγω τριετιῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας. Τὸ κοινωνικὸν ἐπίδομα λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν ὑπόκειται εἰς κράτησιν 1%.

Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Ἰούλιον ἐκάστου ἔτους ἐκτὸς τῆς τάκτικῆς ὡς ἂν κινήσεως ἐνεργεῖται τοιαύτη ἐκ 2% ἐφ' ὅλων πᾶν ἀποδοχῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἐπιδόματος (πλὴν ἐπιδόματος ἀκριθείας).

3) Ὑπέρ Τ.Π.Δ.Υ. Κράτησις 4% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν προσαυξήσεων λόγω τριετιῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας δι' ἀπαντας, πλὴν τῶν λαμβάνοντων ἀποδοχὰς μέχρι δραχ. 800, ὅτε ἡ κράτησις αὕτη ὀρίζεται εἰς 2%. (Α. Ν. 1502)1950 ἄρθρου 18, Ν.

Δ. 2195)1952 ἄρθρ. 12).

4) Ὑπέρ Τ.Α.Υ.Α.Τ.Υ.Σ. (Ἀρωγῆς). Κράτησις ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν προσαυξήσεων λόγω τριετιῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ὀριζομένη ὡς ἀκολουθῶς:

α) 2% διὰ τοὺς λαμβάνοντας μηνιαίας ἀποδοχὰς μέχρι τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 10ου βαθμοῦ.

β) 3% διὰ τοὺς λαμβάνοντας μηνιαίας ἀποδοχὰς μέχρι τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 5ου βαθμοῦ.

γ) 4% διὰ τοὺς λαμβάνοντας μείζονας ἀποδοχὰς.

Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Ἀπρίλιον καὶ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους διενεργεῖται κράτησις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ καθαρὸν πληρωτέον ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς μιάς ἐξαρεσίμου ἡμέρας κατὰ μῆνα. Τὸ καθαρὸν πληρωτέον ποσὸν εὐρίσκεται ἐὰν ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς μιάς ἐξαρεσίμου ἀφαιρεθῶσι αἱ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. (2%), ὑπὲρ Τ.Α.Υ.Α.Τ.Υ.Σ. (5%) καὶ ὁ ἀναλογῶν φόρος εἰσοδήματος μιάς ἐξαρεσίμου.

5) Παρὰ κράτησις φόρου εἰσοδήματος. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ παρακρατήτεου ποσοῦ φόρου εἰσοδήματος δεόν νὰ ἐξευρεθῇ πρῶτον τὸ καθαρὸν φορολογητέον μηνιαῖον εἰσόδημα. Πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἀποδοχῶν τοῦ μηνὸς (πλὴν ἐπιδόματος ἀκριθείας) ἀφαιροῦνται αἱ ὑπὲρ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων κρατήσεις, τὸ ἐναπομένον δὲ ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν φορολογητέον μηνιαῖον εἰσόδημα. Βάσει τοῦ καθαρῶν τούτου εἰσοδήματος καὶ τῇ βοηθείᾳ ἐδικῶν πινάκων μετ' ὧν εἶναι ἐφωδιασμένα τὰ Δημόσια Ταμεία ἀνευρίσκεται ὁ παρακρατητέος μηνιαῖος φόρος εἰσοδήματος τῶν ἀποδοχῶν.

6) Κράτησις ὑπὲρ Ὁργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων. Εἰς τὴν κράτησιν πᾶντων ὑπόκεινται μόνον οἱ ὑπάλληλοι, ὧν τὸ καθαρὸν φορολογητέον εἰσόδημα ὑπερβαίνει τὰς 40.000 δραχ. ἑτησίως. Ἡ κράτησις ἀνέρχεται εἰς 10% ἐπὶ τοῦ παρακρατήτεου φόρου εἰσοδήματος.

ΔΩΡΑ

1) Διοριζομένων: Κράτησις ποσοῦ ἴσου μετὰ τὰς ἀποδοχὰς (πλὴν ἐπιδόματος ἀκριθείας) α) ἐνὸς μηνὸς διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. καὶ β) ἐνὸς 15θήμερου ὑπὲρ Τ.Α.Υ.Α.Τ.Υ.Σ. καταβλητέων εἰς 12 μηνιαίας δόσεις

2) Προαγομένων: α) Ὑπὲρ Τ.Α.Υ.Α.Τ.Υ.Σ. ἀποδίδεται ἡ διαφορά τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς 15θήμερου (πλὴν ἐπιδόματος ἀκριθείας) (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 27)

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ

ΠΩΣ ΦΘΑΣΑΜΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ

Τοῦ κ. Θεοδ. Δόγα Ταχ. Ἐπόπτου Α΄.

Ὁ σκοπὸς τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας συνίσταται εἰς τὴν ταχείαν, ἀσφαλὴ καὶ κανονικὴν διαβίβασιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ τὴν κανονικὴν ἐπίδοσιν εἰς τοὺς ἐπιγραφομένους τῶν ἐν αὐτῇ κατὰτίθεμένων ταχ. ἀντικειμένων.

Ἦναι φθάσῃ ἡ Ὑπηρεσία τῶν Ταχυδρομείων εἰς τὴν σημερινὴν τῆς μορφήν καὶ ὀργάνωσιν δι' ἧν ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς τῆς διήλθε πολλὰ στάδια. Οὕτως ἀπὸ τοὺς ἡμεροσκόπους, τοὺς βιγλάριδες, τοὺς πεζοὺς καὶ ἐπίπλους ταχυδρόμους τὸ CURSUS PUBLICUS καὶ λοιπὰ στάδια, ἀκολουθήσασα τὸν ρυθμὸν τῆς ἀνεξίσεως τοῦ πολιτισμοῦ μεθ' οὗ στενῶς εἶναι συνδεμένη, ἔλαβε τὴν σημερινὴν μορφήν ἣτις ἐξακολουθεῖ βελτιουμένη.

Ἀλλὰ καὶ τὸ γραμματόσημον, τὸ μικρόν, ἔγχρωμον συνήθως, ἔγχομον συμβολικῆς ἀξίας τεμάχιον χάρτου, τὸ ἀπεικονίζον διαφόρους παραστάσεις καὶ ἀναγράφον τὸ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐφ' ἧν ἐπικολλᾶται πάσης φύσεως ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων προπληρωθὲν τέλος, προτοῦ φθάσῃ εἰς τὴν σημερινὴν του μορφήν διήλθε πολλὰ στάδια.

Ἀκριβὴς χρονολογία τῆς ἐμφανισεώς του καὶ χρησιμοποίησός του δὲν εἶναι γνωστὴ.

Λέγεται ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐφηρμόζετο σύστημα τι προπληρωμῆς τῆς διαβιβαζομένης ἀλληλογραφίας.

Ἀρχὴ πάντως δεόν νὰ θεωρηθῇ, ἂν καὶ οὐ-

δὲν στοιχεῖον ἀποδεικνύον τοῦτο διεσώθῃ, τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Ταχυδρομείου τοῦ Γάλλου VALAYER ἢ VILLAVFR χρησιμοποιούμενον σύστημα προπληρωμῆς τοῦ τέλους ἀποστολῆς τῆς ἀλληλογραφίας διὰ ταινιών.

Ὁ VALAYER τὸ 1653 ἐπέτυχεν ἐν Γαλίᾳ τὴν ἑκδοσὶν ἐιδικῆς ἀδείας διὰ τὴν ἱδρύσιν ἐν Παρίσις Ἰδιωτικοῦ Ταχυδρομείου. Οὗτος διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων του ἐπενόησε τὴν χρησιμοποίησιν ἐιδικῶν ἐντύπων χαρτίνων ταινιών δι' ἧν περιεβάλλετο τὸ πρὸς ἀποστολὴν ἀντικείμενον καὶ ἐφ' ἧς ὁ ἀποστολεὺς συνεπλήρωνε τὴν διεύθυνσιν τοῦ παραλήπτου καὶ ἀποστολέως ὥς καὶ τὴν χρονολογίαν καταβολῆς τοῦ τέλους. Αἱ ταινίαι αὗται κατεστρέφοντο ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν ἐπίδοσιν ἵνα μὴ χρησιμοποιοῦντο ἐκ νέου δι' ὃ καὶ δὲν διεσώθη μέχρις ἡμῶν δείγμα τῶν ταινιών τούτων. (Ὁμοίως ἡ παρεμφερὲς ταινίας ἐχρησιμοποιοῖ καὶ ὁ ἱδρυτὴς τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυδρομῶν WILLIAM DOCWRA).

Ἡ ζωὴ τοῦ ὑπὸ τοῦ VALAYER ἱδρυθέντος Ταχυδρομείου, τοῦ κατὰ τὸν Βολταῖρον Ταχυδρομείου τῶν δύο πενταράν (POSTE A DEUX SOUS) ἦτο βραχεῖα.

Τὸ 1776 ἐγένετο ἀπόπειρα ἱδρύσεως καὶ εἰς Βρυξέλλας Ἰδιωτικοῦ Ταχυδρομείου, δὲν ἐχορηγήθη ὅμως ἀδεια ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου τῆς πόλεως, οὗτος μάλιστα εἰς τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἔδωκε τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν «...οἱ μὲν ἀριστοκράται δύνανται νὰ στέλλουν τὰς ἐπιστολάς των διὰ τῶν ὑπηρετῶν των, ὅποτεδῇ-

ποτε επιθυμούν. Διὰ τὸν λαὸν δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ληφθῇ εἰδικὴ πρόνοια, πᾶς δὲ ἀλληλογραφῶν δύναται νὰ φροντίσῃ μόνος του διὰ τὴν διαβίβασιν τῆς ἀλληλογραφίας του».

Ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλαι ἀνεπιτυχεῖς ἀποπειραι εἰσαγωγῆς εἰδους τινὸς γραμματοσήμου, ὡς εἰς Σκωτίαν τὸ 1812 ὑπὸ τινος ἀπμοπλοϊκῆς ἐταιρίας, εἰς Σαρδηνίαν τὸ 1818 ὑπὸ ἑτέρας ἐταιρίας, ἥτις ἐχρησιμοποίησε ἐγχρωμὸν τετυπωμένον φύλλον χάρτου τὸ ὀνομαζόμενον *POSTALE BOLLATA* Ταύτας ἀκολουθεῖ ἀνεπιτυχὴς ὁμοίως ἀποπείρα κατὰ τὸ 1820 διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἐντύπων ἀχρῶν γραμματοσήμων ἐπὶ φακέλλων καὶ τελευταία τὸ 1823 ἐν Σουηδία, ἀλλὰ καὶ αὕτῃ θησιγενής.

Πάντως ἀπὸ τὰς ἀναφερθείσας ἀποπειρὰς καὶ ἑτέρας γνωστὰς λαβοῦσας χώραν τὸ 1743 ἐν Βιέννῃ, τὸ 1823 ἐν Κίνα, ἐν Ἑλλάδι τὸ 1831 καθ' ἣν ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὰς νήσους Νάξον καὶ Πάρον ταινίαι ἢ ἐγχρώμα, ἔγγραφα ἢ μὴ, ταμάχια χάρτου διὰ τὴν προπληρωμὴν τοῦ τέλους ἀπὸ τοὺς περιφήμους φακέλλους τοῦ *MULREADY* οἱ φακέλλοι οὗτοι ἔφερον εἰκόνα σχεδιασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διακριμένου Βρεταννοῦ ζωγράφου *MULREADY* παριστάσαν τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν ἐξοπλισούσαν πτερωτοὺς ταχυδρόμους πρὸς ὅλας τὰς σημεῖα τοῦ κόσμου καὶ ἑτέρας, ἀγνώστους εἰσέτι, σαφῶς πρακίπτει ὅτι διακαῶς ὑπῆρξεν ἢ πρὸς τοῦτο ἐπιθυμία τῶν ἀσχολουμένων μετὰ τὴν Ταχυδρομικὴν Ὑπηρεσίαν.

Τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς τοῦ γραμματοσήμου εἰς τὴν σημερινὴν του μορφήν πρῶτος ἐπενόησεν ὁ *JAMES CHALMES* διδασκῶν καὶ ἐκδότης εἰς *DUNDEE* τῆς Ἀγγλίας, ὅστις κατασκεύασε κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου τοῦ 1834 εἰς τὸ τυπογραφεῖον του τὰ πρῶτα γραμματόσημα καὶ τὸ 1837 ὑπέβαλεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς Βελτίωσιν τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Βρεταννίας σχετικὸν λεπτομερὲς ὑπόμνημα. Τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς Σύμβουλος ἐτύγχανεν ὁ *ROWLAND HILL*, Ἀγγλος πολιτικὸς —κατ' ἄλλους διδάσκαλος— ὅστις ἐβασανίζετο ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς χρησιμοποίησεως εἰδους τινὸς κινήτου ἐνσήμου προπληρωμῆς τοῦ ταχ. τέλους λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἐξῆς διασκεδαστικοῦ περιστατικοῦ:

Ὁ *ROWLAND HILL*, περιηγούμενος τὰς Βορείους Ἐπαρχίας τῆς χώρας του διέμενεν εἰς ἐν ἐπαρχιακὸν ξενοδοχεῖον οὗρου μίαν ἡμέραν εἶδε τὸν γραμματοκομιστὴν τῆς περιοχῆς νὰ διαπληκτίζεται μετὰ τὴν θυγατέρα τοῦ ξενοδόχου ἐπειδὴ ἡ τελευταία ἠρνεῖτο νὰ καταβάλῃ τὸ κεκατονισμένον τέλος (τότε τὰ ἔσοδα μεταφορᾶς τῶν ἐπιστολῶν κατεβάλλοντο ὑπὸ

τῶν παραληπτῶν) προφασίζομένη ἀνέχειαν. Ὁ *HILL*, προσεφέρθη νὰ καταβάλῃ οὗτος τὸ ἀντίτιμον πρὸς διευκόλυνσιν τῆς παραληπτρίας ἵνα παραλάβῃ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μνηστήρος ἢ ἀδελφοῦ τῆς. Αὕτῃ ὁμως μετ' ἐπιμονῆς ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν προσφορὰν τοῦ *HILL*, καὶ ὡς ἦτο φυσικὸν ὁ γραμματοκομιστὴς ἀπεχώρησε συναπακομίζων καὶ τὴν ἐπιστολήν.

Ὁ *HILL*, ἠρώτησε τὴν θυγατέρα τοῦ ξενοδόχου διατί δὲν ἔδεχθη τὴν προσφορὰν του, ἤκουσε δὲ ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο ἀπαραίτητον διότι τὸ μὲν περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ἦτο χάρτης λευκὸς τὰ δὲ νέα περὶ τῆς υγιείας κ.λπ. τοῦ ἀποστολέως τὰ ἐπιληροφορήθη ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῆς ἐπιστολῆς συνθηματικῶν σημείων.

Ἀνίσχυος ὁ *HILL*, ἐκ τῆς, διὰ τοῦ μέσου τούτου διαφυγῆς σημαντικῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου (τὸ αὐτὸ συνέβαινε ἀσφαλῶς εἰς μεγάλην κλίμακα) εὐθὺς ὡς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν προτάσιν χρησιμοποίησεως εἰδικῶν μικρῶν τεμαχίων χάρτου ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῶν πρὸς ἀποστολὴν ἀντικειμένων.

Εὐτυχῆς λοιπὸν σύμπτωσις ἡ κατασκευὴ τοῦ κινήτου ἐνσήμου ὑπὸ τοῦ *JAMES CHALMES* τὴν ἐποχὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν ὁ *HILL*, εἶχεν ἐπιτύχει κατόπιν ἀγώνων ἐναντίον πολυειδῶν ἀντιδράσεων νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις του (προπληρωμὴ τοῦ τέλους καὶ ὁμοιομορφία αὐτοῦ ἀνεξαρτήτως ἀποστάσεως) καὶ προσληφθῇ διὰ τὴν καλλιτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου του, ὡς Σύμβουλος τῆς Ἐπιτροπῆς Βελτιώσεως τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας οὗρου καὶ παρέμεινεν ὡς τοιοῦτος καὶ Πρόεδρος τῆς ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τινὰς διακοπὰς, μέχρι τοῦ 1864 λαβὼν κατὰ τὴν ἀποχώρησίν του διὰ τὰς προσφερθείσας ὑπηρεσίας δῶρον 20.000 λιρῶν καὶ διατηρήσας μέχρι τοῦ θανάτου του, ἐπισυμβάντος τὸ ἔτος 1879, τὴν ἐκ 2.00 λιρῶν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν, καὶ τὸν ἀπονειμηθέντα αὐτὸν τίτλον τοῦ *SIR* (Σέρ).

Δικαίως λοιπὸν ὁ *HILL*, θεωρεῖται ὡς ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἐφευρέσεως τοῦ γραμματοσήμου διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ οὐποῦν ἠρξήθησαν σημαντικῶς τὰ κράτικα ἔσοδα τῆς Ἀγγλίας τὸ πρῶτον καὶ ὅλων τῶν Κρατῶν τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Ἐνῶσεως ἀργότερον.

Τὴν ἐφεύρεσιν αὐτὴν ἠσπάσθησαν καὶ ἐφήρμασαν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Βραζιλία τὸ 1843, ἡ Φινλανδία τὸ 1845, αἱ Η.Π.Α. τὸ 1846, ἡ Ρωσία τὸ 1848, ἡ Βαυαρία τὸ 1849, ἡ Πρωσία τὸ 1850, ἡ Ἑλλάς δὲ τὸ 1861.

Ἡ Ἑλλάς ἐξηθέλωσε τὸ πρῶτον μέριμναν ἐκδόσεως γραμματοσήμου τὸ ἔτος 1855 ἀλλὰ ὁ σχετικὸς Νόμος δὲν ἐφηρμάσθη λόγῳ

Δελτίων. Τοῦτο ἀποθαρρύνει τὸν ὑπάλληλον νὰ βασισθῇ ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐπαγγέλματος μᾶς αὐτοῦ βοηθήματος.

Γ) Διὰ τὸν ὑπάλληλον τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ διέλθῃ πρὸς μελέτην τὸ Δελτίον ἢ τὸν ἀρυόμενον στοιχεῖα ἐκ Δελτίων τοῦ παρελθόντος, εἶναι ἀχρηστος καὶ κωλύουσα τὸν ρυθμὸν τῆς μελέτης του καὶ τῆς προσπάθειάς του, ἡ ὑπαρξίς διαταγῶν περιορισμένης διαρκείας ἢ υπομνηστικῶν τοιοῦτων. Π.χ. περὶ ἐξόδων ἐγκαταστάσεως γραμματοκιβωτίων, διορισμοῦ μελῶν υπηρεσιακῶν συμβουλίων, ἐκδόσεως νέας σειρᾶς γραμματοδοσίων, μεταβολὴ τάξεως γραφείων, ὑπόμνησις διαταγῶν, μεταβολαὶ ὀνοματολογίου, κ.λ.π.

Ἡ σκοπιμότης τῆς δημοσιεύσεως τοιούτων διαταγῶν δὲν θὰ ὑψίστατο ζημία ἐὰν αὗται ἐδημοσιεύοντο εἰς ἰδιαιτέραν θέσιν ἢ παράρτημα, ὥστε νὰ μὴν καταλαμβάνον χρησίμον χρόνον τοῦ Δελτίου προσωρισμένον νὰ διαφυλάττεται ἐπὶ δεκαετίας, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν προσκόπητῃ ὁ ὑπάλληλος κατὰ τυχούσαν ἀναζήτησιν, εἰς διαταγὰς αἵτινες καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι σχετικαί, δὲν λύουν τὴν ἀπορίαν του, ἀλλὰ παραπέμπουν εἰς ἑτέρας κ.λ.π.

Δ) Τὸ κυριώτερον μειονέκτημα καὶ βασικὴ ἀδυναμία σωστής καὶ ὠφελίμου χρησιμοποιήσεως τοῦ Δελτίου, ἐξ ἧς κυρίως πηγάζει ἡ σημερινὴ ἀδυναμία μεθοδικῆς ἀποκτήσεως τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν χρησίων γνώσεων, εἶναι ἡ ἑλλειψὶς σωστοῦ, πλήρους καὶ ἐξυπηρετικοῦ εὐρετηρίου.

Ἐὰν θέλῃ τις νὰ ἀνατρέξῃ εἰς ἄγνωστον διαταγὴν τινα περὶ δοθέντος τινὸς ἀντικειμένου, καὶ συμβουλευθῇ πρὸς τοῦτο τὸ Δελτίον, ἡ προσπάθειά του δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἀπὸ ἐπίπονος ἕως ματαία. Τοῦτο δὲ διότι: α) Οἱ πίνακες τῶν περιεχομένων τῶν Δελτίων κατ' ἔτος περιλαμβάνουν μόνον τὰς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δημοσιευθείσας διαταγὰς, ὁπότε χρειάζεται νὰ ἀνατρέξῃ τις εἰς τοὺς πίνακας περιεχομένων ὧν τῶν ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ νεωτέρου πρὸς τὸν παλαιότερον, ἕως συναντήσεως τῆς διαταγῆς αὐτῆς. Προσπάθεια δηλαδὴ, τεραστία. β) Τὸ ἀναζητούμενον ἀντικείμενον δύναται νὰ εὐρεθῇ μὲν εἰς τὸ τμήμα «Ἐγκύκλιοι Διοικητικοί», π.χ., τοῦ πίνακος περιεχομένων, ἀλλὰ δύναται ὡσαύτως νὰ εὐρεθῇ καὶ εἰς τὸ τμήμα «Νόμοι καὶ Διατάγματα» ὁπότε ἡ ἀναζήτησις πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ προστιθεμένου καὶ ἄλλου χρόνου καὶ ἔργου εἰς τὴν προσπάθειαν. γ) Αἱ περιλήψεις τῶν περιεχομένων εἶναι πολλάκις ἀσαφεῖς, οὐχὶ ἐνδεικτικαὶ τοῦ πραγματευομένου θέματος, μάλλον ἀμφιβολίας δημιουργοῦσαι. Ἡ περιλήψις «Περὶ τροποποι-

ήσεως τῆς 201353 ἐγκυκλίου» ὡς καὶ ἡ «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων Τ.Τ.Τ.» δὲν λέγουσι τίποτε. Πρέπει νὰ ἀνατρέξῃ τις εἰς τὰς τροποποιήσεις αὐτάς, διὰ νὰ μάθῃ τὸ πραγματευόμενον ἀντικείμενον. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἐξυπηρετήσις τοῦ ὑπαλλήλου. Ὅμοιως ἡ περιλήψις «περὶ κοινοποιήσεως τῆς τᾶδε ἐγκυκλίου τῆς Γ.Δ.Δ.Α.» δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸν προορισμὸν τῆς, διότι ὡς καὶ αἱ ἀνωτέρω δὲν παρέχει τὴν εἰκόνα τοῦ πραγματευομένου θέματος, δὲν ἀποτελεῖ δηλαδὴ τὴν σύντομον ἐκθεσιν τοῦ περιεχομένου. Ἀλλοτε πάλιν εὐρίσκομεν τὴν περιλήψιν π.χ. «Περὶ ἀζητητῶν ἐπιταγῶν» καὶ ἐὰν ἀναγνώσωμεν τὴν διαταγὴν αὐτὴν, διαπιστώνομεν ὅτι ἀποτελεῖ ἀπλῶς ὑπόμνησιν μιᾶς ἄλλης ἐγκυκλίου, ὁπότε χρειάζεται νέα ἀναζήτησις.

Εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις εὐρίσκομεν περιλήψιν ἐκφράζουσαν κατὰ σωστὸν τρόπον τὸ περιεχόμενον, ἀκόμη δὲ ἐλάχιστες φορὲς τὸ περιεχόμενον δύναται νὰ ἐκφρασθῇ πλήρως διὰ μιᾶς μόνον περιλήψεως. Κατὰ συνέπειαν ὧν τῶν ἀνωτέρω ἡ ἀναζήτησις διατάξεως τινὸς δόσει τὴν περιλήψεων τῶν πινάκων περιεχομένων, ἀποτελεῖ ἐνέργειαν ἐπίπονον καὶ ἐλάχιστον ἀποδοτικὴν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς γενικῶς, ἀπὸ ἀμφίβολον ἕως ἐπισφαλές.

Ἐξωφθάλμως γίνεται ἀντιληπτόν, ὅτι ἐὰν ὑπῆρχεν θεσμοθετημένον ἐν σύστημα Γενικοῦ πίνακος περιεχομένων τῶν μέχρι σήμερον ἐκδοθέντων Δελτίων, κατ' ἔτος ἀνανεουμένου καὶ συμπληρουμένου, περιλαμβάνοντος καὶ διατηροῦντος ὅμως, μόνον τὰς ἐν ἰσχύει διατάξεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, καὶ οὐχὶ πάσας τὰς ἐκδοθείσας καθ' ὅλα τὰ ἔτη διὰ τὸ ἀντικείμενον αὐτό, μετὰ διατάξιν μεθοδικὴν καὶ λεπτομερῆ τῶν ἀντικειμένων, καθ' ὁμάδας ἢ ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν, τότε ἡ ἀνέυρεσις τῶν ἐπὶ οἰουδήποτε θέματος ὑπαρχουσῶν καὶ ἰσχυουσῶν διατάξεων θὰ ἦτο πλήρης καὶ εὐκολος.

Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, ὅταν μάλιστα ἕτεροι δημοσιούπαλλήλικοι κλάδοι π.χ. Οἰκονομικοί, καὶ πλείστοι ἰδιωτικοὶ ὀργανισμοί, μὴδαιμῶς παραλείποντες τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὁργανώσεως των, μᾶς δίδουν ἀρκετὰ παραδείγματα, τὸ Δελτίον τῆς Ταχ. Ὑπηρεσίας, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ βασισθῇ εἰς τὰς ἀκούστους ἀρχάς, διὰ νὰ καταστῇ πράγματι ἐν χρησιμότησιν βοηθῆμα διὰ τὸν Ταχ. Ὑπάλληλον.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΝ ΤΑΧ-ΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 16)

γχοῦ, θεωρουμένων ἐν πολλοῖς ὡς ταυτιζομένων μετὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, ξέτεινε, σὺν τῷ χρόνῳ, τὴν δραστηριότητά της εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν διαρκῶν ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων τῶν πολιτῶν, αἵτινες ἀνάγκαι, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, κρήθησαν ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἢ τουλάχιστον σημαντικῶς δυσχερὲς νὰ ἱκανοποιη-
τὶ ἐπαρκῶς παρὰ τῶν ιδιωτῶν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Ταχ—κὴ Ὑπηρεσία ἔλαβεν ἐκ
πρώτων τὸ ὀργανωτικὸν σχῆμα τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τὸ ὁποῖον ἐπὶ πολλὰ
καὶ μέχρι τέλους τοῦ 19ου αἰῶνος, ἀπετέλεσεν τὴν ἔκφρασιν τοῦ Ἐθνικοῦ φι-
ελεύθερου Κράτους.

(Συνέχίζεται)

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ

(εἶα ἐκ τῆς σελίδος 21)

μηνιαίας δόσεις, καὶ 6) ὑπὲρ Τ.Π.Δ.Υ.
εἶται, ἢ πράγματι προκύπτουσα διαφο-
ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

Τὸ δῶρον Χριστουγέννων ὀρίζεται εἰς
ισικὸν μισθὸν ἑνὸς μηνός μετὰ τῆς

προσαυξήσεως λόγῳ τριετιῶν.

Τὸ δῶρον Πάσχα ὀρίζεται εἰς τὸν βασικὸν
μισθὸν ἑνὸς 15θήμερου μετὰ τῆς προσαυξή-
σεως τριετιῶν.

2) Κ ρ ι α τ ῆ σ ε ις: α) Φόρου εἰσοδήματος
καὶ 6) ὑπὲρ Τ.Π.Δ.Υ. (δι' ποσοστὰ ὅρα ἰδίαν
κράτησιν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν).

ΘΕΜΑΤΑ ΤΙΝΑ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Συντμήσεις: Υ.Κ. = Υπαλληλικός Κώδιξ. Σ.Ε. = Συμβούλιον Ἐπικρατείας. Ν.Σ. = Νομικὸν Συμβούλιον. ΑΣΔΥ = Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Ἐλευθερία ἐκφράσεως γνώμης. Ἡ ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου δημοσία ἔκφρασις γνώμης ἐπὶ θεμάτων γενικῶν καὶ ὑπηρεσιακοῦ ἀκόμη ἐνδιαφέροντος, ἀναγομένων μάλιστα εἰς τὸν κύκλον τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ γνώσεων, ὡς λ.χ. ἡ εἰς ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν δημοσίευσιν διατριβή, ἐν ἣ διατυπώνται ἀπόψεις ἔστω καὶ ἀντίθετοι πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἀκολουθούμενας ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων ἢ μεθόδων, ἐφ' ὅσον χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ὀφειλομένην ἀντικειμενικότητα, κινεῖται δέ, ὡς πρὸς τὸν τρόπον διατυπώσεως ἐντὸς τῶν πλαισίων ἅτινα καθορίζονται ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ διατυπώντος ταύτας, ὡς δημοσίου ὀργάνου, δὲν συνιστᾷ παράβασιν ὑπαλληλικοῦ καθήκοντος (Σ.Ε. 895) 1961).

Διορισμοί. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Υ.Κ., τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α.Ν. 1324)49 κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1487)50 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 1939)51, προκύπτει ὅτι διὰ τὴν παροχὴν τοῦ προνομίου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 23 παρ. 3 τοῦ Υ.Κ. (προσαύξεις βαθμολογίας διαγωνισθέντων), θύματα πολέμου εἶναι οὐ μόνον τὰ λαμβάνοντα πολεμικὴν σύνταξιν ἀλλὰ καὶ τὰ συγκεντρούντα τὰς οὐσιαστικὰς ἰδιότητας τοῦ θύματος πολέμου, ἥτοι τὰ τέκνα τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ κλπ. ἅτινα εἴτε δὲν ἐσυνταξιοδοτήθησαν ἕνεκα λόγου τινός, εἴτε ἐπαύσαντο συνταξιοδοτούμενα λόγω ἐνηλικιώσεως ἢ γάμου, ὡς καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν ἐδικαιώθησαν ἢ λαμβάνουν σύνταξιν.

Ὡς τέκνα ὑπαλλήλων προτιμώμενα διὰ τὸν διορισμὸν ἄνευ διαγωνισμοῦ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 24 τοῦ Υ.Κ., θεωροῦνται τὰ τέκνα τόσοι τῶν πολιτικῶν ὅσον καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐφ' ὅσον ἄνευ ὑπατιότητος τοῦ διαγωνιζομένου δημιουργοῦνται συνθήκαι ἀποκλείουσαι τὴν συνέχισιν τοῦ διαγωνισμοῦ (π.χ. ἐμπλοκὴ γραφομηχανῆς) οὐδὲν κωλύει νὰ ἐπα-

ναληφθῇ οὗτος ὡς πρὸς τὸν διαγωνιζόμενον. (ΑΣΔΥ 308)1951, 846)1961).

Μονιμότης. Ἡ ἰδιότης τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου ὡς τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου ἀπορρέει ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἐκτελουμένης ὑπηρεσίας καὶ τοῦ προσωρινοῦ ἢ διαρκούς χαρακτήρος τῆς κατεχομένης θέσεως καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ διδωμένου ὑπὸ τοῦ νόμου χαρακτηρισμοῦ. (Σ.Ε. 128)61).

Ἡλικία. Κατ' ἀρχὴν τὸ ὄριον ἡλικίας διαφόρων κατηγοριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἴδιον. Δὲν ἀπαγορεύεται ὁμως εἰς τὸν κοινὸν νομοθέτην νὰ ρυθμίσῃ κατὰ διαφόρον τρόπον τὸ ὄριον ἡλικίας διαφόρων κατηγοριῶν ὑπαλλήλων. (Σ.Ε. 2075)60).

Ὁ μόνος τρόπος διαγραφῆς τῆς ἐκ παράδρομῆς γενομένης ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρώον ἀρρένων εἶναι ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου κοπτάσις εἰς ὠρισμένην κλάσιν, ἥτις καὶ ἀποδεικνύει κατὰ νόμον τὴν ἡλικίαν στρατευσίμου. (Ν.Σ. 44) 1961).

Ἐπώνυμον. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἡ γυνὴ, διὰ τοῦ γάμου λαμβάνει αὐτοδικαίως καὶ καθ' ὑποχρέωσιν τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀνδρός. Τοῦτο διατηρεῖ καὶ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου λόγω θανάτου τοῦ συζύγου, εἰς τὴν ἐπὶ ἐπιθυμῇ, δικαιουμένη νὰ τὸ ἀποβάλῃ ὁποτεδήποτε, τηροῦσα τὴν διοικητικὴν διαδικασίαν ἀλλαγῆς τοῦ ἐπωνύμου. (Ν.Σ. 67)1961).

Ἐπίδομα εὐδοκίμου παρὰ μόνῃς (τριετίας). Τὸ Ὑπρ. Συμβούλιον κατὰ τὴν κρίσιν του περὶ χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς δικαιούται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ στοιχεῖα τ' ἀφορῶντα τὸν ὑπάλληλον, τὰ ὀφιστάμενα μέχρι τῆς κρίσεως καὶ οὐχὶ μόνον ἐκεῖνα ἅτινα ὑπῆρχον κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμπληρώσεως τῶν τυπικῶν προσόντων. (Π.χ. ὑπάλληλος συμπληροῖ τριετίαν τὴν 15.1.62. Τὴν 25.1.62 τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς. Τὴν 31.1.62 ὅτε κρίνεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ χορήγισις τοῦ εὐδοκίμου, καλῶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ποινὴ ἥτις ἐπέβληθη εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς συμπληρώσεως τῆς τριετίας). (Σ.Ε. 1826)1960).

Οἱ κρινόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπρ. Συμβουλίου, ὡς μὴ προκατέοι, καὶ οἱ τιμωρόμενοι διὰ τῆς

πειθαρχικής ποινής στερήσεως ἐφ' ὠρισμένον χρόνον τοῦ δικαιώματος παραγωγῆς, δὲν διακαίουται ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς, διότι δι' αὐτοὺς ὑπάρχει δεδωμένον τὸ ὅτι ἡ ὑπηρεσία τὸν δὲν εἶναι εὐδόκιμος. Τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὁ ὑπάλληλος ἐστερήθη τοῦ δικαιώματος παραγωγῆς συνεπείᾳ πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ὑπολογίζεται διὰ τὴν παροχὴν ἐπιδόματος εὐδοκίμου, διότι δὲν εἶναι εὐδόκιμος κατ' αὐτὸ ἡ ὑπηρεσία του. (ΑΣΔΥ Π. 323).

Οἱ ἐπὶ 3ῳ βαθμῷ ὑπάλληλοι, αἱ θέσεις τῶν ὁποίων δὲν εἶναι ἐνιαῖαι μὲ τὸν 2ον βαθμὸν, ὑπάγονται κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4193)61 καὶ ὡς ἐκ τούτου διακαίουται νὰ τύχωσιν ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) ὑπολογίζοντες τὸν ὑπὲρ τὴν πενταετίαν διανυθέντα χρόνον εἰς τοὺς δύο προηγούμενους τοῦ κατεχομένου σήμερον, ἐφ' ὅσον κέκτηται ὑπὲρ 30ετῆ ὑπηρεσίαν. (Ν.Σ. 32)1961, 119)1962).

Ἀποδοχὰί. Ἡ καλὴ τῇ πίστει λήψις παρὰ τοῦ Δημοσίου ταμείου χρημάτων, ὅτινα δὲν ὀφείλονται εἰς τὸν ὑπάλληλον, δὲν δημιουργεῖ ὑποχρέωσιν τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἐφ' ὅσον παρήλθεν ἰκανὸς χρόνος ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν. (Σ.Ε. 2564)60).

Ὁ μισθὸς τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου δὲν κατὰσχεταί (οὐδὲ κατὰ ποσοστὸν 25%) διὰ χρεὴ πρὸς δῆμους ἢ Κοινότητας, προερχόμενα ἐκ τελῶν φωτισμοῦ, καθαριότητος κλπ. (Ν.Σ. 171)1961).

Βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4119)60 οἱ τεχνῖται καὶ ὁ ἐργοδηγὸς τῆς Ὑπ.ρ. τεχν. Ταχ. Ἐγκαταστάσεων καὶ Αὐτοκινήτων ἐξομοιοῦνται μισθολογικῶς πρὸς τοὺς ὁμοιοδόκτους τῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίων ἔργων. (Ν.Σ. 54)1961).

Μετατάξις. Ἡ μετατάξις εἶναι δυνατὴ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ θέσις ἐξ ἧς ἀποχωρεῖ καὶ ἐκείνη εἰς ἣν μεταβαίνει ὁ ὑπάλληλος εἶναι τοῦ αὐτοῦ νομικοῦ καθεστώτος. (Π.χ. ἐπὶ συμβάσει ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ μεταταγῇ εἰς θέσιν τακτικοῦ ὑπαλλήλου. Μόνιμος ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ μεταταγῇ εἰς θέσιν ἰδρύματος (ιδιωτικοῦ δικαίου). Ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων κατ' ἀρχὴν δέον νὰ γίνεται διὰ παραγωγῆς ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν προακτέοι ὑπάλληλοι. Ἐὰν ὅμως ἤθελε προτιμηθῇ ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως διὰ μετατάξεως τότε ἡ σχετικὴ πράξις πρέπει νὰ περιέχῃ εἰδικὴν αἰτιολογίαν αἰτιολογούσαν τὴν διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος γενομένην μετάταξιν. Τὸ ἐνεργεῖν τὰς μετατάξεις Ὑπ.ρ. Συμβούλιον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν προσόντων τῶν υποψηφίων εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ὀφείλει ὅμως αὐτὸ τοῦτο ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν

μετατάξεων, μὴ δεσμευόμενον ἐκ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς. (Σ.Ε. 986, 980, 1271, 1283) 61, Ν.Σ. 23)1961).

Νομιμοφροσύνη. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 516)48 ὁ ἐλεγχος καὶ ἡ διαπίστωσις τῆς νομιμοφροσύνης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπιβάλλεται πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐξ ὑπαρχῆς τοῦ διορισμοῦ, πρὸς τὰς ποινικὰς κυρώσεις κατὰ τῶν ἀρμοδίων προϊσταμένων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. Ὅταν ὅμως ὁ διορισμὸς ἐγένετο ἀνεὺ τῆς διατυπώσεως τῆς νομιμοφροσύνης τοῦ ὑπαλλήλου, τούτου τελούτος ἐν καλῇ πίστει, κρίνεται δὲ οὗτος ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἀρμοδίως ὡς νομιμόφρων, παρήλθε δὲ ἰκανὸν χρονικὸν διάστημα, δὲν ἐπιτρέπεται, βάσει τῶν κανόνων τῆς χρηστῆς διοικήσεως, ἡ ἀνατροπὴ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τοῦ ἀνεὺ ὑπατιότητος διορισθέντος χωρὶς νὰ τηρηθῇ ἡ κατὰ νόμον διαδικασία διαπιστώσεως τῆς νομιμοφροσύνης του.

Ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας διανυθεὶς χρόνος ὑπαλλήλου ἀπολυθέντος δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου Συμβουλίου νομιμοφροσύνης καὶ ἐπανελθόντος βραδύτερον συνεπείᾳ ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου, λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐκτὸς τῆς λήψεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνου. (Σ.Ε. 214)1961, Ν.Σ.Π.Υ. 1)1961).

Ἱεραρχικὴ τάξις. Ἡ Διοίκησις ὑποχρεοῦται, ὅπως, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ διὰ τῶν τοποθετήσεων, μεταθέσεων, μετακινήσεων καὶ ἀποσπάσεων, μὴ θίγῃ τὴν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος προκύπτουσαν ἱεραρχικὴν τάξιν τῶν ὑπαλλήλων. (Σ.Ε. 1487)1961).

Υπερ. ἐκθέσεις. Τὸ Ὑπ.ρ. Συμβούλιον εἰς δ' ἤθελε προσφύγῃ ὁ ὑπάλληλος βάσει τοῦ ἀρθρου 92 παρ. 4, παραπονούμενος ἐπὶ τῷ ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει ἰκανότητός του περιλαμβάνονται γεγονότα ἀντικειμενικῶς ἀνακριθῇ, ἐξετάζει μόνον τὴν καταχώρισιν τοιούτων γεγονότων καὶ δὲν προβαίνει εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ συνόλου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὰς 98 περὶ παραγωγῶν διατάξεις τῶν ἀρθρων 98 ἐπ. τοῦ Υ.Κ., τυχὸν δὲ ἀπορριπτικῇ, τῶν παραπόνων τοῦ ὑπαλλήλου ἀπόφασις τοῦ Ὑπ.ρ. Συμβουλίου οὐδὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κρίσις περὶ μὴ παραγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου, οὐδὲ εἰς τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν ἐν τῇ ἐκθέσει περιέχεται πρότασις περὶ μὴ παραγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου. (ΑΣΔΥ 354)1961).

Ἀνεπάρκεια. Ὑπάλληλος ὅστις ἐπεδείξατο ὑπηρεσιακὴν ἀνεπάρκειαν ἀνεὺ ὑπατιότητός του δύναται νὰ παραπεμφθῇ με-

τά προηγουμένην κλήσιν πρὸς παροχὴν διασαφήσεων, εἰς τὸ Ὑπὺρ. Συμβούλιον πρὸς ἀπόλυσιν ἢ υποβιβασμόν, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ἐκρίθη δις ὡς μὴ προακτέος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 111 τοῦ Υ.Κ. (ΑΣΔΥ 354) 1961).

Πειθαρχικὸν δίκαιον. α) Διαγραφή ποινῆς. Ἡ διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 134 παρ. 7 καθιερωμένη «διαγραφή» τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς μετὰ πάροδον πενταετίας μὲν διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως δεκαετίας δὲ διὰ τὰς λοιπὰς ποινὰς πλὴν τῆς παύσεως, συνεπάγεται πλήρη ἀφεσιν διὰ τὸν τιμωρηθέντα ὑπάλληλον ὅστις κατὰ τὸ μεσολαβήσαν χρονικὸν διάστημα δὲν ἐτιμωρήθη, θεωρούμενος, κατ' ἀνάγκη, τεικμήριον, ὅτι ἐβελτιώθη καὶ κατέστη ἄξιος ἀπρυσκόπτου ἐξελίξεως. Ἡ ὑποστηρικθεῖσα ἀποψις καθ' ἣν ἡ διαγραφή τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς δὲν ἔχει σημασίαν ὡς ὅτις, νόμος παραπέμπει εἰς τὰ «στοιχεῖα τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου». (Υ.Κ. ἀρθρ. 101 β') καθόσον τότε θὰ πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ διαγραφείσαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ δὲν γίνεται δεκτὴ τῆς νομολογίας ἀκολουθοῦσης τὴν ἀποψιν ὅτι ἡ διαγραφή τῆς ποινῆς ἀποτελεῖ αὐτὴν δικαίαν ἄρσιν τῶν συνεπειῶν τῆς πειθαρχικῆς καταδίκης. (Σ.Ε. 781)1959, 1921)1955, 2289)1959, 530)1960 κ.ά.).

β) Ὑπατιότης. Ἀπαραίτητον στοιχεῖον διὰ τὸν καταλογισμὸν πειθαρχικῆς εὐθύνης εἰς Δημόσιον ὑπάλληλον ἵσταται ἡ βεβαίωσις ἐκ τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας περὶ τῆς ὑπάρξεως παραβάσεως ὀφειλομένης εἰς ὅλον ἢ ἀμέλειαν τούτου. Ἐφ' ὅσον δὲ προκύπτει δόλος ἢ ἀμέλεια ποιναιόμως τιμωρεῖται ὁ ὑπάλληλος.

Διαπιστουμένης ὑπατιότητος τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ πειθαρχικὴ τιμωρία χωρεῖ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ὁ ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ὑπαλλήλου θίγῃς ἰδιώτης δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ὑπαλλήλου, καθόσον ἡ πειθαρχικὴ τιμωρία ἀποβλέπει πρὸ παντὸς εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον. (Σ.Ε. 99)2961, 1940)60, 100)1961).

γ) Σχέσις πρὸς ποινικὴν δίκην. Κατὰ τὸ ἀρθρὸν 138 παρ. 1 τοῦ Υ.Κ., ἡ πειθαρχικὴ δίκη εἶναι ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης. Ἐκ τούτου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παρ. 3 τοῦ ἰδίου ἀρθροῦ, προκύπτει ὅτι ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς οὐδόλως καλύπτεται εἰς τὴν διάφορον ἐκτίμησιν τῶν βεβαιωθέντων ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστοῦ πραγματικῶν περιστάσεων, καὶ τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἀντιθέτου πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν προκύπτει ταυτότητων γενομένων δεκτῶν πραγματικῶν περιστά-

τικῶν ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ πρὸς ἐκεῖνα τῆς ποινικῆς δίκης, οὐδεμίαν δέσμευσιν ὑφίσταται διὰ τὸν πειθαρχικὸν δικαστὴν ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 138 παρ. 3 τοῦ Υ.Κ. (Σ.Ε. 302)1961, 421)1961).

δ) Διάφορα. Τὰ παραπτώματα τῆς χαρακτηριστικῶς ἀνάξιοις πρεποῦς διαγωγῆς καὶ τῆς ἀδικαιολογήτου ἀποχῆς ἐκ τῶν καθηκόντων ὑπὲρ τὰς 30 ἡμέρας, ὑπόκεινται εἰς τὴν πενταετὴ παραγραφὴν. Ἡ μὴ ἀνακοίνωσις τῆς ἡμέρας τῆς διεξαγωγῆς τῆς πειθαρχικῆς δίκης εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ὑπάλληλον συνεπάγεται ἀκυρότητα τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας. Ἀκυρουμένης, ἀρμολύας, πειθαρχικῆς ἀποφάσεως ὡς ἀνατιτολογήτου καὶ ἐπαναλαμβανομένης τῆς ἐκδικάσεως τοῦ παραπτώματος, δύναται ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς νὰ ὀρίσῃ ὡς χρόνον ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως τὸν χρόνον τῆς ἀρχικῆς τούτης. Ἡ διὰ πειθαρχικοῦς λόγους ἀπόλυσις τῶν ἐκτάκτων δημοσίων Ὑπαλλήλων, ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ἥτις ἀκολουθεῖται καὶ διὰ τοὺς μονίμους, ἥτοι τὴν ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐγερσιν πειθαρχικῆς ἀγωγῆς (Σ.Ε. 894) 1961, 141)1961, 303)1961, 299)1961, 422)1961).

Εγκρίσις διαπανδῶν. Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ψηφίσματος τῆς 7.6.27 καὶ τοῦ Ν. 4796)30, σαφῶς προκύπτει ὅτι προκειμένης ἐκδόσεως διοικητικῆς πράξεως συνεπαγόμενης ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, δεόν νὰ ζητῆται ἡ πρὸς τοῦτο ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις δύναται μὲν, καὶ ἂν ἔτι ἡ πράξις τυγχάνει νόμιμος ἢ καὶ ὑποχρεωτική, ν' ἀρνηθῇ τὴν παροχὴν τῆς ἐγκρίσεως του ταύτης, ἀναβάλλων τὴν ἀνάληψιν τῆς σχετικῆς ὑποχρεώσεως, πλὴν μόνον κατ' ἐκτίμησιν τῶν ἐν δεδομένῳ χρόνῳ ὑφισταμένων ταμειακῶν συνθηκῶν ἥτοι μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει, ὅτι αἱ συνθήκαι αὗται δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν διὰ σχετικῆς δοπάνης περαιτέρω ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, κατὰ τὸν ὡς εἴρηται χρόνον. (Σ.Ε. 757)1958).

Προαγωγὰς. Στοιχεῖα κρίσεως Ἡ εἰς τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐκδόσεις περιεχομένη ἐν συμπεράσματι πρότασις περὶ προαγωγῆς ἢ μὴ τοῦ ὑπαλλήλου ἀποτελεῖ ἀπλῶς στοιχεῖον ὅπερ τὸ Ὑπὺρ. Συμβούλιον συνεκτιμᾷ μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων προκειμένου νὰ καταλήξῃ περὶ προαγωγῆς ἢ μὴ τοῦ ὑπαλλήλου, μὴ δεσμευόμενον ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει ἰκανότητος προτάσεως.

Πρὸς σχηματισμὸν τῆς κρίσεως τοῦ Ὑπὺρ. Συμβουλίου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν καὶ ἐπὶ (Συνέχεια εἰς τὴν Σελίδα 32)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Εν συνεχείᾳ προηγηθεισῶν σχετικῶν συνεννοήσεων, τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1962, ὑπὸ μιᾶς ὁμάδος εἰκοσι ἑνῶς Ταχυδρομικῶν Ὑπαλλήλων, λαμβάνεται ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνὰ χεῖρας περιοδικοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀλλαχοῦ ἐκτιθεμένων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν.

Ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ συμφωνία τῆς ὁμάδος αὐτῆς ἔχει ὡς ἐξῆς, εἰς τὰ κυριώτερα σημεῖα της:

1. Τὰ μέλη τῆς ὁμάδος ἀναλαμβάνουν νὰ συνεισφέρουν:

α) τὴν ἐπαγγελματικὴν, καὶ ἐπιστημονικὴν τῶν μόρφωσιν, πείρᾳν, ἰδέας, πρωτοβουλίαν καὶ γενικῶς πᾶν ὅ,τι δύνανται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν.

β) κατ' ἰσαμοιρίαν ἕκαστος τὴν ἀναλογούσαν δαπάνην διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας, καθ' ὃ ποσόν, ταῦτα δὲν καλύπτονται ὑπὸ τῶν ἐσόδων.

2. Ἡ ἀρχικὴ διάρκεια προβλέπεται ἑτησία, ἀνανευομένη ἐφ' ὅσον δὲν καταγγελθῇ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος.

3. Τὸ περιοδικὸν διατίθεται ἐπὶ ἀναλόγῳ πρὸς τὰς δαπάνας ἐκδόσεώς του τιμήματι.

Διὰ τὰς ἐν τῷ περιοδικῷ δημοσιευομένας συνεργασίας, εἰς οὐδέναν καὶ δι' οὐδένα λόγον καταβάλλονται οἰασδὴποτε μορφῆς ἀποζημιώσεις.

Τὰ τυχόν κέρδη διατίθενται, συνεχιζομένης μὲν τῆς ἐκδόσεως, διὰ τὴν βελτίωσίν της, εἰς περίπτωσιν δὲ ἀναστολῆς τῆς ἐκδόσεως, ὑποχρεωτικῶς ὑπὲρ κοινωνικοῦ σκοποῦ, ἀποκλειομένης τῆς διανομῆς τῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος.

Αἱ ζημίαι βαρύνουν κατ' ἰσαμοιρίαν τὰ μέλη τῆς ὁμάδος.

4. Δι' ἐιδικῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος μέχρι 40 ἐν συνόλῳ κατ' ἀνώτατον ὅριον.

5. Τὴν διαχείρισιν τοῦ περιοδικοῦ ὡς καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς δημοσιευτέας ἐκαστοτε ὕλης, τὴν μέριμναν ἐκτύπωσης καὶ κυκλοφορίας καὶ γενικῶς τὴν ὁ-

λὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως ἔχει Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλεγομένη κατ' ἔτος.

ΣΤΟ ΤΕΡΜΑ
ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΥ

«Κουρασθεῖς πλέον ὁ ἀγροτικὸς ταχυδρόμος μιᾶς περιοχῆς τῆς ἑλληνικῆς υπαίθρου παρητήθη μετὰ 38 ἐτῶν «εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἀπευθύνει πρὸς ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀπετέλεσαν τὸν κόσμον τοῦ ἐπὶ μίαν δλόκληρον ζωὴν, ποὺ τοὺς ἐξυπηρέτησε καὶ ποὺ τὸν συνέτρεξαν εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τοῦ ἑνα ἀπλόικῳ εὐχαριστῶ καὶ μιὰ ἀνθρώπινη αἴτησι συγνώμης ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δυσηρέστησε ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας» ἢ τοὺς ἐξημίωσε ἀπὸ σφάλμα τοῦ «ὡς ἀνθρώπος».

«Τὸν δρόμον τετέλεκα» μοιάζει νὰ λέη καὶ τί «δρόμον»! ὑπὲρ τὰ 300.000 χιλιόμετρα μὲ ἥλιο, βροχὴν, χιόνι, χαλάζι ἐπὶ 14.000 ἡμέρες διήνυσε καὶ ἐμοίρασε πᾶνω ἀπὸ ἓν ἑκατομμύριον ἐπιστολὰς — χαρὰς ἢ λύπης.

Πολλὰ θὰ εἶχε νὰ τοῦ ζηλέψῃ κανεὶς: περισσότερο ἀπ' ὅλα ὅμως τὸ δικαίωμά του ν' ἀπευθύνεται σ' ἓναν κόσμον μὲ τὴν μεγαλοπρέπεια τῆς ἀπλότητος ποὺ ταυρίζεται ἀπόλυτα σὲ μιὰ ζωὴ δεμένη μὲ τὴν ἐπιτέλεσιν ἑνὸς ὠραίου καθήκοντος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Μία λυπηρὰ καὶ δυστυχῶς κοινὴ διαπίστωσις εἶναι ἡ ἑλλειψὶς προσηρμοσμένων πρὸς τὰς ὑφιστάμενας σημερινὰς συνθήκας ὑπηρεσιακῶν κανονισμῶν, ἧς ἔνεκεν οἱ ἀσχολούμενοι εἰς ὑπηρεσίαν ἐκμεταλλεύσεως, δεμάτων, ἐπιταγῶν κ.λπ. ὑπάλληλοι κυρίως ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς ἔργα ἐλέγχου γενικῶς διατεθειμένοι ἀντιμετωπίζουσι πλείστας ὁσας δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι ὡς εἶναι φυσικὸν ἀποβαίνουν εἰς βάρος καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ καὶ τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ κύρους της. Καμίζομεν γλαῦκα εἰς Ἀθήνας θεβαίως ἐπιστημαίνοντες τὴν ἑλλειψιν καὶ τὴν τεραστίαν σημασίαν της· ἀλλ' ἀποβλέπομεν εἰς μίαν σύστασιν πρὸς τὸ τμήμα Συντάξεως Ὑπηρεσιακῶν Κανονισμῶν, ἣ ὁποία σύστασις τυχόν υἱοθετουμένη θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐντὸς

βραχυτάτου χρονικού διαστήματος πλήρως τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς ἐλλείψεως. Νὰ ἐξετασθῇ ἡ δυνατότης συντάμου ἀναυτώσεως, ἔστω καὶ ἄνευ διορθώσεων, τῶν τελευταίων κανονισμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ΚΕΠΑΑΚ. Ἀκολουθῶς δὲ νὰ ζητηθῇ ἡ παρὰ τῶν Ταχ. Διευθύνσεων συγκέντρωσις, ἐπεξεργασία καὶ ὑποβολὴ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας προτάσεων διορθώσεως ἢ ἀντικαταστάσεως, ἢ συμπληρώσεως διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ὑποθετοῦνται παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ταχ. Ἐκμεταλλεύσεως μετ' εἰσήγησιν τῶν ἀρμοδίων καθ' ὕλην τημημάτων τῆς Κ.Υ. νὰ ἐκδοθῶσιν ὡς σελίδες πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν διορθουμένων ἢ τροποποιουμένων σελίδων τοῦ Κανονισμοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ κανονισμῶν χρησίμους καὶ ἀπαραίτητον θὰ ἦτο νὰ ζητηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ παρ' ὅλων τῶν ὑποχρέων Γραφείων, Τμημάτων κλπ. τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Κανονισμοῦ (Τεύχους Α') τοῦ 1953 περὶ ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν.

Τ' ἀνωτέρω ἴσως θ' ἀπετέλουν μίαν θετικὴν ἀπαρχὴν βελτιώσεως.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Φρονούμεν ὅτι, ὅταν ἐπιχειρήται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας διόρθωσις τῶν κακῶς κειμένων, πρέπει ν' ἀντιμετωπίζεται καὶ νὰ ἐπιδιώκεται ριζικὴ ρύθμισις καὶ τακτοποίησις ἐκάστου θέματος μετὰ πρακτικῶν καὶ σύγχρονον πνεῦμα.

Ἀφορμὴν λαμβάνομεν ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6072) 1112 ἐξ ἐγκύκλιον τῆς Δ' ἀνσεως Ταχ. Ἐκμεταλλεύσεως «περὶ διευκρινίσεως ἀρθροῦ (229) Κανονισμοῦ τῆς Ταχ. Ὑπηρεσίας». Ὁρίζει λοιπὸν ἡ ἐγκύκλιος ὅτι διὰ νὰ συνεχισθῇ ἡ παράδοσις τῆς ἀλληλογραφίας φυσικοῦ ἴκνους προσώπου εἰς τρίτον δὲν ἀπαιτεῖται καθ' ἑκάστον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἀνανέωσις τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἀλλὰ ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους καὶ κατόπιν σχετικῆς ἐξακριβώσεως, θεβαίωσις ἐνυπόγραφος τοῦ διανομέως, παρ' οὗ ἐξυπηρετεῖται ὁ ἐξουσιοδοτήσας, ὅτι οὗτος εὐρίσκεται πρᾶγματι ἐν τῇ ζωῇ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπαλλάσσεται πλέον ὁ ἐξουσιοδοτήσας μίαν ὀχληρὰς διατυπώσεως. Νέα καθήκοντα (ἀστυνομικοῦ - ληξιάρχου) φορτῶνεται ὁ διανομέας. Διότι κατὰ τῇ λήξει τοῦ ἔτους ὀφείλει οὗτος νὰ περιέρχεται τὰς κατοικίας τῶν ἐξουσιοδοτησάντων, νὰ ταράσῃ τὴν ἐορταστικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ νέου ἔτους καὶ ἀντὶ εὐχῶν ἢ μαζὺ μετ' αὐτὰς νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτησεις, αἱ ὁποῖαι σκοποῦν θὰ ἔχουν νὰ ἐξακριβωθῇ ἐὰν ἕνας μέλος τῆς οἰκογενείας ἢ ἕνας συγγενὴς αὐτῆς εὐρίσκειται ἐν ζωῇ ἢ ἀπεδήμη-

σεν εἰς Κύριον. Δικαιολογημένα καὶ ἡ ὑποδοχὴ καὶ τὸ φιλοδώρημα πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα.

Δὲν ὑπερσερχάμεθα εἰς λεπτομερείας, διότι τοῦτο δὲν εἶναι σκοπὸς τοῦ παρόντος σημειώματος. Ἀπλῶς τονίζομεν ὅτι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐν λόγω ἐγκυκλίου θὰ ἀνακύβουν τεράστιαι δυσχερεῖαι (ὀπουσία ἐξουσιοδοτήσαντος, διανομὴ τοῦτου εἰς ἄλλην περιφέρειαν διανομῆς ἢ εἰς ἄλλην πόλιν κλπ.), αἱ ὁποῖαι ἂν μᾶς ὀδηγήσουν εἰς ἀδιέξοδον.

Φρόνιμον ὅθεν εἶναι ν' ἀναστολῇ ἡ ἐγκύκλιος καὶ νὰ ρυθμισθῇ τὸ θέμα τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἐξ ὑπαρχῆς. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κώδικος περὶ ἀντιπροσωπείας καὶ πληρεξουσιότητος ἂς ἀποτελέσουν τὴν βάση διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ θέματος τοῦτου. Ἄν καὶ διευτυπώθησαν πρὸ τοῦ ἔτους 1940 εἶναι πλησιέστερον πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν συναλλαγῶν ἀπὸ τὸν Κανονισμὸν τῆς Ταχ. Ὑπηρεσίας τοῦ 1953.

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Σελίδος 30)
δοσιν τοῦ ὑπαλλήλου, τὸν χαρακτήρα, τὸ ἦθος καὶ τὴν πειθαρχικότητα ἐν οἷς καὶ αἱ ἐπιβληθεῖσαι ποιναὶ, τοῦ Συμβουλίου δυναμένου ν' ἀπαδώσῃ μείζονα σημασίαν εἰς οἷον-δήποτε τῶν στοιχείων αὐτῶν.

Αἱ προσωπικαὶ γνώμαι τῶν μελῶν τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου αἵτινες ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν περὶ προαγωγῆς κρίσιν δέον ὅπως, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 101 τοῦ Υ.Κ., ἀναφέρονται εἰς ἐπαρκῶς σαφὴ καὶ συγκεκριμένα στοιχεῖα καὶ περιστάτικα.

Εἰς τὰς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προαγωγὰς ἡ ἀρχαιότης ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἐν στοιχείων κρίσεως συνεκτιμώμενον μετὰ τῶν λοιπῶν προσόντων ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου. Αὐτὴ οὐδόλως ρυθμίζει τὴν σειράν μετὰ τῶν προαγουμένων.

Ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 100—104 τοῦ Υ.Κ. προκύπτει ὅτι οἱ συγκεντροῦντες τὰ πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτούμενα τυπικὰ προσόντα κρίνονται αὐτετελῶς καὶ καθ' ἑαυτὸν ἑκάστος, χαρακτηριζόμενοι δάσει τῶν κριτηρίων τοῦ ἀρθροῦ 100, ὡς προακτέοι κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν, κατ' ἐκλογὴν, κατ' ἀρχαιότητα καὶ μὴ προακτέοι. Περαιτέρω ἡ σειρά κατατάξεως εἰς τὸν οἰκείον πίνακα τῶν αὐτετελῶς, πάντοτε, κριθέντων ὡς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προακτέων καθορίζεται διὰ συγκρίσεως μετὰ τῶν. Οἱ τῶν λοιπῶν πινάκων τίθενται κατὰ σειράν ἀρχαιότητος.

1880, 2165) 1960, 244, 242, 1103, 955, 999, 1001, 815) 1961).